

Vědomost

ZPRAVODAJ SLOVÁCKÉHO KRÚŽKU V PRAZE

ČÍSLO **60** PROSINEC 2019

Stárkovský pár Petr Hrabě a Alena Machajdíková

na V ě d o m o s ť sa dá vá

Moravským Slovákům
v Praze
(a aj ostatním)

Číslo: 1

Březen 1992

V á ž e n í , p ř á t e l é ,

dostává se Vám do rukou první číslo našeho zpravodaje. Nazvali jsme ho po našem "Na vědomost sa dáva". My starší ještě pamatujeme doby, kdy po našich dědinách chodili obecní policajti, vyhubňovali si pozornost našich strýců, tetiček a stařečků a oznamovali rozhodnutí obecní rady a dávali "na vědomost" vše potřebné.

A tak i dnes, zde v Praze, daleko od našeho rodného kraje, navazuje krúžek na tradici "dávání na vědomost" všeho potřebného, těm kdož o to stojí. Myslíme si, že je potřebné, aby naši členové a přátelé Slováků v Praze brali pravidelně "na vědomost", že ještě dýcháme, že s novou dobou máme nové starosti a i plány, že se nedáme a uchováme tradici našich otců a dědů. Občasné, třeba pololetní či čtvrtletní vydávání "Vědomosti" nám umožní mnohé. Především seznámení s plány činnosti krúžku jako celku, s jeho akcemi v průběhu roku, dlouhodobými výhledy. Buďte zde možné včas upozornit na vše, co je pro nás na Slovácku zajímavé, ať již v oblasti kulturní či jiné. Budeme nyní mocí čtenáře seznamovat s osobními údaji, významnými jubilei členů krúžku či významných slováckých osobností a s údaji o složení výboru krúžku. Představovat by se měli jeho prostřednictvím také naši muzikanti s jejich plány či zveřejňováním notového zápisu písní, které máme v krúžku rádi. Podstatnou částí vědomosti by měly být vzpomínky pamětníků. Takové, které by daly také podklad pro zaznamenání historie krúžku formou, která by byla vhodná pro oslavy 100. výročí trvání krúžku v roce 1996. V rubrice "Po našem" bychom si mohli zopakovat naši "mateřštinu". Prostě, aby se na "Vědomost" stala pojítkem mezi námi v Praze, mezi námi a krúžky v Brně a Bratislavě a celým rodným Slováckem.

Přejeme všem těm, kdož budou na vydávání "Vědomosti" spolupracovat mnoho tvůrčích úspěchů. Děkujeme jim předem a vyjadřujeme pevnou víru, že jim toho nebude jednou v našem slováckém nebi zapomenuto.

x x x

J. Vinkler

Vážení a milí čtenáři
Vědomosti.

Číslo, které držíte v ruce je číslem jubilejním, šedesátým. Jsme hrdí na skutečnost, že se nám stále daří Vědomost vydávat číslo od čísla v duchu myšlenek, se kterými ji legendární krůžkový starosta, kronikář, redaktor Jaromír Vinkler v roce 1992 založil. Na první stránce prvního čísla se svěřil se svou představou úlohy, místa a náplně tohoto periodika. K možnosti posouzení, do jaké míry se představy formulované před 27 lety kryjí se současnou realitou přetiskujeme úvodní stránku prvního čísla na obálce.

Jsme si plně vědomi toho, že ne vše je do písmene tak, jak si „otec zakladatel“ přál. Jsme jiní, jinak uvažujeme, doba se změnila. Něco nám neumožňuje současná legislativa, možnosti, příležitosti i vztah ke Krůžku, dochází ke generačním výměnám členstva i redakční rady a s tím i Vědomosti.

Ve Vědomosti se snažíme postihnout/dokumentovat všechny aktivity, se kterými jde SIK takzvaně na trh. Platilo a platí, že Vědomost je taková, jakou si ji sami utváříme. Hlavní obsah a zároveň tím i úroveň Vědomosti tvoří články. Náš Krůžek je vícegenerační. V jeho rámci

působí do jisté míry samostatná činorodá uskupení (muziky, chasa, sbory) a vedle toho početný, převážně starší zbytek členské základny. Bohužel, ne všechny složky Krůžku do jednotlivých čísel pravidelně přispívají, a tak jejich určité pestrá a záslužná činnost zůstává zbytků členské základny

do jisté míry nepřístupná. Řada „písmáčků“ (Mikulčák, Neumann, Grée, Šála, Drhlík...) už není mezi námi, nebo nepíše. Jejich nástupce doposud hledáme. Naštěstí se vytvořila skupina dopisovatelek (mužští jsou v menšině), které jsou ochotny na výzvu redakce do Vědomosti přispět. Navíc, Josefka Jordánová a Anička Jagošová píšou často v nářečí, které si v mládí osvojily – díky za to. Někteří, zejména pak vedoucí kolektivů a výboři jako například starosta nebo jednatelka paní Šalová mají své rubriky tzv. předepsány. Potěšitelná je skutečnost, že se do plejády přispěvatelů zapojují ve větší míře zástupci chasy, zejména pak stárky a stárci. Zásluhou dlouhodobě pěstovaných vazeb se daří udržovat kontakty i s partnerskými redakcemi SIK v Brně a Bratislavě, a tím i udržovat přehled o dění u nich. Docela často zásadnější věci od nich přetiskujeme. Přesto mnohé články dokumentující činnost Krůžku však velmi často zůstávají na redakci.

Úlohou redakce není, jak si mnozí představují, psát. Úlohou redakce je organizovat číslo ve smyslu soustředění příspěvků a fotografií k termínu uzávěrky, jejich korektura, členění čísla a ve spolupráci s grafickým studiem grafická podoba a distribuce ke zvolenému termínu. Jedná se číslo od čísla o desítky kontaktů, žádostí, proseb, urgencí mezi redaktoři a přispěvateli, grafickým studiem i redaktoři mezi sebou. V redakční radě se vystřídala pěkná řádka obětavých. Myslíme si, že je na místě tyto u této příležitosti vzpomenout:

Pan Vinkler ve funkci šéfredaktora působil celých 10 let do poloviny roku 2002 a má na „svědomí“ 26 čísel. Jak to tak chodí, každá aktivita je obvykle spravedlivě potrestána. Tak i panu Vinklerovi se dostalo těžko stravitelného „ohodnocení“ a proto 26. číslem v roce 2002 s Vědomostí skončil. Vědomost však už v této době byla nedílnou součástí života

našeho SIK, nebylo myslitelné ji nevydávat. Z tohoto důvodu se jí na kratší či delší dobu ujala postupně řada samostatných redaktorů, ale i redakčních kolektivů jak je popsáno ve čtyřicáté Vědomosti. Na redakční práci se dosud podle dostupných dat podíleli/podílejí: výše zmiňovaný pan Vinkler, dále pak dámy: Sálusová, Houšková, Heřmanská, Čajová, Jagošová. Pánové: Roháč, prof. Hlaváč, Macháček, Vognic a manželé Řihovi.

Podstatnou částí obsahu Vědomosti jsou fotografie. Redakce se snaží, aby organicky dotvořily příslušná sdělení. Prostě, aby byly k věci a zároveň aby splňovaly i obecně platné požadavky na kvalitní fotografie nejen k textu, ale aby měly i solidní estetickou úroveň. Občas se však nelze vyvarovat toho, že v závislosti na zalomení stránek plní úlohu výplně místa – funkci ilustrační. Fotografie redakce dostává často od dopisovatelů spolu s textem, v drtivé většině však jde o díla Jarmily Vesecké, Bruna Vogniče a hlavně Ondry Sameše de facto „dvorního fotografa“ SIK. Využíváme i archiv grafického studia ESKIRA.

Redakce zareagovala i na požadavek, aby obsah Vědomostí vytvářel podmínky pro pozdější zpracování určitého období života SIK ve sbornících. Proto ty shrnující informace o aktivitách a tlak na zaznamenání všech akcí.

Časem došlo i k unifikaci záhlaví titulní stránky a souhrnu zásadních údajů o SIK na poslední textové straně. Na vzhledu se podepsal i pokrok technologií. Od prvotního dnes téměř nepředstavitelného zpracování a přepisování na ručních psacích strojích, k dnešnímu přenosu článků

a fotografií téměř v reálném čase. Kdo si dnes vzpomene na vzácnou spolupráci s obětavým Vaškem Pílušou, který ochotně a obětavě zabezpečoval po dlouhá léta zalomení stránek, sazbu a tisk? Redakce se postupně propracovala ke spolupráci s grafickým studiem ESKIRA, s nímž na grafické úpravě a tisku účinně spolupracuje od čísla 44 (roku 2011) dodnes a zároveň částečně využívá i jeho archivu.

Redakce si váží pomoci každého, kdo přiloží ruku k dílu. Ceníme si i námětů a rad. Nelze, a není asi ani účelem, vyjmenovat všechny, kteří se na každém z čísel podílejí nebo podíleli – všem alespoň touto cestou upřímně děkujeme.

Vážení, v dnešním předvánočním čísle naleznete obvyklé rubriky, souhrny i přehled jubilatů. Podařilo se soustředit příspěvky téměř ke všem událostem, které měly v uplynulém období s naším Krůžkem něco společného. Nechybí ani obsah pravidelné rubriky o dění v našich

partnerských Krůžcích. Starosta brněnského v jednom z nich přibližuje jejich, i jeho osobní podíl na jednom z posledních dílů Folkloriky. Pěkné! Řada z nás si nenechala ujít letos největší Slováckou událost „Slovácký rok v Kyjově“ – o své nejsilnější zážitky se dělí Josefka Jordánová. Ta samá zabrousí v lidovém nářečí sestaveném článku do historie své rodné obce. Krůžek nechyběl ani na dvou podnikcích, které zavánějí vznikem nové tradice – obě též v příspěvcích naleznete. Pokračuje i oblíbený, vtipně psaný seriál Aničky Jagošové o verbuňku. Svě místo dostali končící i noví stárci. Určitě stojí za to vánoční stůl obohatit o nový druh cukroví – vítězný recept z letošního Buchtobraní může být inspirativní.

Vážení a milí, redakce Vám přeje krásné, klidné a pohodové vánoční a novoroční svátky, úspěšný nastávající rok. Věříme, že i výroční šedesátá Vědomost přispěje k Vaší pohodě.

REDAKCE

Kdo je novým stárkem?

Chasa Slováckého krúžku v Praze si na poslední červnové zkúške ze svého středu na sezónu 2019/2020 zvolila stárka. Novým stárkem se stal **Petr Hrabě**, který, ač ne již nejmladší a Pražák, je aktivním členem krúžku i jeho složky, mladé chasy. Volba letošního stárka proběhla v poklidném přátelském duchu při grilování v příjemném prostředí zahrady u Slámů (kterým tímto za celou nasycenou chasu děkujeme). Jako svojí stárku si Petr zvolil Alenku Machajdíkovicou, která po krátkém, etiketou schváleném, váhání souhlasila. Proto našemu všetečnému externímu dopisovateli Jeníčku S. Štóraovi nic nebránilo, aby s novým stárkem udělal rozhovor.

• *Jaké máš pocity takto těsně po úspěšném zvolení?*

Tak určitě!!! Pocity jsou velmi pozitivní, stejně jako i reakce ostatních členů chasy, kterým se, myslím, ulevilo, že je volba stárka úspěšně za námi. Důvěry chasy si moc vážím a budu se ze všech sil snažit, abych byl stárkem důstojným a zodpovědným.

• *Co tě vlastně inspirovalo k tomu, abys letos kandidoval na stárka?*

V první řadě jsem se chtěl více zapojit do aktivit chasy a celého Krúžku,

zúžitkovat znalosti a zkušenosti nabyté během mého působení v Krúžku. Nakonec mě motivovala naše umělecká vedoucí Soňa Plzáková, když při kamarádkém rozjímání nad tankovou plzní prohlásila: „No, myslím, že už na to máš, sokolíku!“ Tak jsem celou věc předjednal s Alčou a řekli jsme si „**Kdo, když ne my, kdy, když ne teď.**“

• *To je hezké. Mohli byste teď prozradit našim čtenářům něco o sobě?*

Hned na začátku se přiznám: Ano, jsem Pražák! A to rodilý, ze třetí generace Pražáků. Na zkúšku chasy jsem poprvé přišel v lednu 2017. Přivedla mě Soňa, se kterou jsem dlouhá léta hrál volejbal. Lákala mě do chasy už dlouho a nešla na to vůbec špatně, když mi vyprávěla, jaké pěkné děvčice v chase tancují. Tak jsem se plný očekávání konečně dostavil na první zkúšku chasy. Ta má očekávání předčila, když jsem byl hned zapojen do příprav na Moravský ples, na kterém jsem měl tu čest vystoupit v pásmu Podšable a Strání. Nejmenovaný vedoucí chasy mi později vysvětlil, že stejně neměli na výběr, když mě přivedla Soňa (díky, Vládo). Našel jsem v Krúžku nové skvělé kamarády a otevřely se mi dveře do úplně nového světa. Stručně řečeno, **nakazil jsem tou „nemocí“ zvanou folklor.**

Pro úplnost, kdyby to snad někoho zajímalo, vystudoval jsem strojní průmyslovku, ale tomuto oboru jsem se nikdy nevěnoval. Pracoval jsem dlouhá léta u celní správy a v současné době pracuji jako milý a všemi oblíbený daňový kontrolor na finančním úřadě.

• *Slyšel jsem o nějakých Tvých dřívějších tanečních úspěších...*

Nechtěl jsem to zde vytahovat, ale když už se ptáte, pane redaktore, s taneční skupinou Caramella jsme během téměř 20 let s vystoupeními ve stylu country a clogging (což je forma amerického stepu) projeli po festivalech snad celou Evropu a několikrát se objevili dokonce i na televizních obrazovkách. Se skupinou Four Taps jsme pak získali dva roky

po sobě první místo na mistrovství republiky v klasickém stepu a nominovali se na mistrovství světa, kde jsme se umístili na čtvrtém a pátém místě.

• *Ano, děkuji za skromný výčet. A co jste si pro nás na letošní hody připravili?*

Jelikož pražské hody mi na výboru neprošly, rozhodli jsme se letos uspořádat hody jako poctu regionu, ke kterému má velmi blízko naše stárka Alča, a tím je Podluží. Je to krásný region s nádhernými kroji a písničkami, takže se máte jistě na co těšit.

Děkuji Ti za rozhovor a přeji hodně zdaru.

Pro Vědomost exkluzivně sepsal

JENÍČEK S. ŠTÓRAL

Stárka

Alena Machajdíková

Moja stara je včil starka. Nebo stárka? Kdo se v tym ma vyznat, u nas je fšecko kratke. Bo sem chachar z Ostravy.

Proč starka? Bo tři roky pozpatku se u ni cosik podupalo. Přišla dom, že pry chce zas robít folklor. Šrame ti v pale? Folklor znam, bo raz jsem byl na jakesik akci, kde byla taka divna partyja – všeci juchali, divně u teho štrykovali nohami a mě braly mory. Jasne, že se mě do teho snažili nabantovat. Ale do teho ja se nechcu mišat. Netřeba se bala mutit – ze mě folklorista nebude.

V září 1975 se v Klentnici na Pálavě, do rodiny s kořeny na Hornácku, Uher-skohradištsku a slovenských Kopanicích, narodila zrzka. A protože se doma často hrálo a zpívalo, začala už ve třech letech vystupovat na různých akcích.

Od sedmi let navštěvovala lidušku v Mikulově, kde se kromě zpívání naučila, díky neskutečné trpělivosti paní učitelky a rodiny, taky hrát na housle. V deseti letech začala hrát v dětské cimbálové muzice, doprovázející Pálavánek, dětskou část NS Pálava. V cimbálce začala také sólově zpívat, díky čemuž dostala ve 14 letech nejprve nabídku na hostování, a po dokončení základní školy na plnohodnotné „členství“ v cimbálové muzice Kasanica. S folklórem a muzikou se protančila pubertou. V devatenácti vzala „do zaječích“ a s muzicírováním byl na nějakou dobu konec – kde taky chcete v Anglii a Itálii sehnat pořádnou cimbálku. Poznala svět, naučila se jazyky. A vystudovala školu se zaměřením na textilní design, což se jí dnes hodí...

Domů se vrátila v roce 2009, ale trvalo ještě dlouhých 7 let, než jí došlo, že bez folklóru nebude šťastná. A tak se v roce 2017 stala členkou Slováckého krúžku v Praze. Skrz folklór našla řadu nových přátel. Nejen v Krúžku, ale díky častým návštěvám také na Hornácku a Podluží. Vymete kdejaké hody, folklorní festivaly, besedy u cimbálu a v neposlední řadě také krojové burzy a bazary.

Před 2 lety se totiž pustila do sbírání a rekonstrukce původních krojů.

„Mám obrovskou radost, když se mi podaří objevit a zachránit starý kroj. I když jsou často poničené, stále je na nich vidět krása barev a dokonalost ruční práce. Obdivuji umění a řemeslnou zručnost našich předků. Věřím v zachování našich tradic a těší mě, že toho mohu být součástí. Ještě stále jsou mezi námi lidé, od kterých se mohu učit a za to jsem vděčná“.

MAREK ŠÍMA

Činnost výboru v roce 2019

Činnost Krúžku byla i v roce 2019 řízena pětičlenným výborem. Na členské schůzi v listopadu 2018 byl za místostarostu Miroslava Říhu, který rezignoval na členství ve výboru, zvolen místostarostou člen výboru Tomáš Sláma. Novým členem výboru byl pak zvolen Josef Šenk.

Výbor se jako obvykle scházel jednou měsíčně vždy ve středu před besedami, výjimkou byl květen a červen. Schůzí výboru se pravidelně účastnili i stárci zvolení v roce 2018. Od října 2019 pak byli na výborové schůze zváni i stárci nově zvolení (Petr Hrabě a Alena Machajdíkova). Výbor se dohodl, že bude na schůze nově zvat stárky již od okamžiku jejich zvolení a nikoli až po jejich Kateřinských hodech.

Na výborových schůzích byly řešeny aktuální věci související s činností Krúžku, oslavy jubilentů a také organizační zajištění větších akcí. Jednalo se zejména o Moravský ples, Výstavu českých a moravských vín, organizaci Setkání

Krúžků v Louckém klášteře ve Znojmě, Trojské vinobraní, členskou volební schůzi v listopadu, Kateřinské hody (v roce 2019 budou podlužácké) a Vánoční besedu. Dále výbor probíral náplň měsíčních besed – např. březnová beseda se věnovala již tradičnímu koštu pálenek (organizoval Vojtěch Běfák), říjnová beseda pak dalšímu ročníku Buchtobraní (organizovala Miroslava Grée), náplní listopadové byla členská schůze a závěr roku se tradičně bude věnovat vánočním hrám a koledování.

Dalšími projednávanými body bylo např. stěhování krojů a jejich inventura, příprava společné e-mailové adresy pro členy Krúžku (pro možnost informování o plánovaných akcích), řešila se knihovna Krúžku a možnost archivace dokumentů z historie Krúžku.

Výbor děkuje všem členům, kteří svou účastí na měsíčních besedách a akcích podpořili činnost Krúžku a také všem, kteří členským příspěvkem přispěli na provozní výdaje. Dále výbor děkuje muzikám, chase, sborům a všem členům, kteří pomáhali při organizování větších akcí.

PETR SMETANA

Besedy SIK

červen až listopad 2019

Datum	Průběh a program besedy
12. 6. 2019	CM Martina Sochora – předány poslední informace k setkání Krúžků ve Znojmě
11. 9. 2019	CM Žandár – informace oTrojském vinobraní a o Běchovických slavnostech vína – informace k Buchtobraní, které se bude konat říjnové Besedě (organizuje M. Grée) – informace k listopadové členské schůzi – jubilanti: Jan Charuza (75), Karel Havlík (75), František Skuhrový (70), Antonín Houska (70), Kayoko Zemanová (50)
9. 10. 2019	CM Martina Sochora – proběhlo Buchtobraní (organizovala M. Grée) – další informace k listopadové členské schůzi – informace o dalších plánovaných akcích – členská schůze, Kateřinské hody v listopadu, Moravský ples 22. 2. 2020
13. 11. 2019	CM Žandár – informace o plánovaných akcích: Kateřinské hody, Vánoční beseda, Moravský ples – členská schůze Krúžku: <ul style="list-style-type: none">• přednesena zpráva o činnosti a zpráva kontrolní komise,• provedena volba starosty, místostarosty a výboru: starosta PETR SMETANA, místostarosta TOMÁŠ SLÁMA, členové výboru – HELENA ŠÁLOVÁ, JOSEF ŠENK, ONDRA SAMEŠ• schváleny tři změny stanov• zvolena kontrolní komise: předsedkyně INGRID PAUKNEROVÁ, členové: JARMILA VESECKÁ, MIROSLAV KUČERKA – povolení hodů starostou a následné pozvání na hody krojovanou „podlužáckou“ chasou

Přehled akcí SIK

červen až listopad 2019

DATUM	AKCE	MÍSTO
12. 6. 2019	Roztančené Karlínské Spektrum: ŽS, MS, chasa, CM M. Sochora – akademie k ukončení sezóny	Karlínské Spektrum, DDM hl. m. Prahy Praha 8 Karlín
15. 6. 2019	Setkání slováckých Krúžků v režii SIK v Praze. Autobusový zájezd ŽS, MS, chasa, CM M. Sochora, členové SIK za spolupráce se Znovínem Znojmo, a.s.	Vinice a zařízení Znovínu Znojmo, a. s. ve Znojmě a okolí
20. 6. 2019	Městský folklorní festival: MS, CM M. Sochora, část chasy, z členů SIK jednotlivci	Trmalova vila Praha 10 Strašnice
26. 6. 2019	Výjezdní setkání mužského sboru u příležitosti 90. narozenin A. Drhlíka	Dobříchovice, bydliště jubilanta
22.–24. 7. 2019	Letní soustředění chasy	Strážnice
14. 9. 2019	22. ročník Trojského vinobraní: (ŽS, MS, CM M. Sochora, chasa)	Trojský zámek, Praha 7
21. 9. 2019	1. ročník slavností vína (ŽS, MS, CM M. Sochora, chasa)	Praha Běchovice Stará pošta
8. 11. 2019	36. setkání lidových muzik (CM M. Sochora, ŽS, MS)	Městská knihovna v Praze Mar. náměstí
13. 11. 2019	Beseda – členská schůze. Volba nového výboru SIK, povolení hodů	KD Gong, Praha 9, Sokolovská 191/969
23. 11. 2019	Kateřinské hody (noví stárci, všechny složky SIK, hosté)	KD Gong, Praha 9, Sokolovská 191/969

Plánované akce

prosinec 2019 až červenec 2020

DATUM	AKCE	MÍSTO
11. 12. 2019	Vánoční beseda u cimbálu	středa 19 hod. KD Gong
8. 1. 2020	Beseda u cimbálu	středa 19 hod. KD Gong hraje CM Žandár
19. 1. 2020	Fašiangový večierok SIK Bratislava a Skaličanů	Záhorská Bystrica, Spoločenský dom na Gbelskej ulici č. 6
25. 1. 2020	Moravský ples SIK v Brně	Brno, veletržní výstaviště
12. 2. 2020	Beseda u cimbálu	středa 19 hod. KD Gong hraje CM M. Sochora
22. 2. 2020	64. Moravský ples	sobota 19:30 hod. Palác Žofín
11. 3. 2020	Beseda u cimbálu	středa 19 hod. KD Gong hraje CM Žandár
8. 4. 2020	Beseda u cimbálu	středa 19 hod. KD Gong hraje CM M. Sochora
duben 2020	24. ročník Výstavy moravských a českých vín	neděle 13:30 hod. Praha 3 Hotel Olšanka
13. 5. 2020	Beseda u cimbálu	středa 19 hod. KD Gong hraje CM Žandár
10. 6. 2020	Beseda u cimbálu	středa 19 hod. KD Gong hraje CM M. Sochora
Třetí středy v měsíci	Pohodové večery s CM Žandár	Vinárna Šenkovna Hraje CM Žandár

Trmalova vila

20. 6. 2019

Dodnes nevím, zda se jednalo o první nebo nul-
tý ročník začínající tradice *Městského folklorního festivalu v Praze Strašnicích* – pod-

nik byl tak nějak prezentován. Jako organizátoři byli uvedeni „Lidová muzika z Chrástu“ a „Folklorní mejdlo“, spolu s Městskou částí Praha Strašnice.

Místo konání – zahrada památkově chráněného domu Trmalovy vily. (*Trmalova vila je patrová stavba postavená v letech 1902 až 1903 tehdy jednatiřcetitiletým Janem Kotěrou pro ředitele veřejné obchodní školy Františka Trmala z Toušic (1866–1945) a jeho ženu Růženu. Jedná se o první pražský realizovaný projekt rodinného domu od Jana Kotěry a jednu z nejvýznamnějších tamních staveb. Vila – jedna z Kotěrových prvních prací – je postavena v duchu anglické moderny, avšak objevují se v ní i prvky české lidové architektury.*) Pro většinu z nás neznámé, překvapivě příjemné prostředí.

Parné odpoledne a podvečer. Počet a rozmístění atrakcí po zahradě připomínalo spíše, více méně neformální Dětský den. Veškeré dění kolem obstarávali mladí s úsměvem a porozuměním – sousedské prostředí. Od 15 hodin bylo otevřeno a atrakce pro děti hojně využívané ve všech koutech zahrady. Tu tvorba

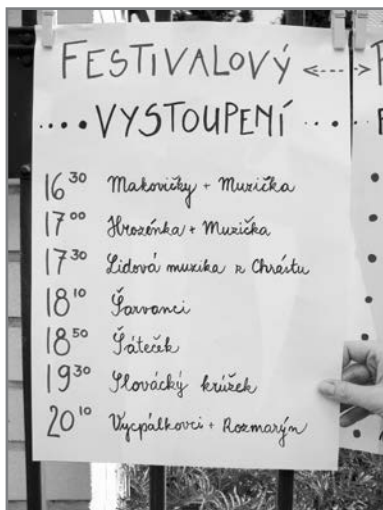
bublin, malování na obličeje, hod na cíl a další – děti jako smetí. Mladí vesele využívalo čas do oficiálního zahájení v 16:30. Míst k sezení nebylo mnoho, ale jak bylo zřejmé, velká část přítomných měla dřívější zkušenosti z tohoto prostředí, a tak přišla vybavená dekami. On i krátce stržený trávník umožnil pohodové posezení.

Na úvod festivalu nezbytné „oficiality“, stejně jako ohlašování jednotlivých souborů, obstaral moderátor krátce, výstižně, většinou i s vlastními rýmy k tématu nebo souboru. Zahajovaly ti nejmenší, rozkošné Makovičky, jejichž výstupy doprovázené Muzičkou se střídaly s dravým krojovaným mládím Hroznky. Nakonec se soubory promíchaly dohromady při dnes pozapomenuté hře „Kdo nedělá to co já – ten se špatně mívá“. Při ní plně propuklo nefalšované živelné nadšení ze hry a společného skotačení. Bylo vidět, že je to všechno baví – radost přihlížet.

V pořadí další vystoupení, to už byla ucelená pásma vyzrálých folklorních kolektivů, které nás provedly moravským, slovenským i českým folklorem. Střídaly se svižné slovenské a slovácké tance a písničky s přeci jen méně temperamentním českým živlem. Trochu žánrově jiným šálkem čaje bylo vystoupení Vycpálkovců. Pro mě to bylo tančené barokní divadlo – a to včetně pohybů, gest i mimiky tanečníků dotážené do dokonalosti. Nádherný přesvědčivý projev udržel diváky na místě

i přes první kapky začínající bouřky.

Naše vystoupení uvedl moderátor velkolepě. Zmínil historii i současnost a dopředu nás vychválil. Použil rýmovačku: „**Vystrčí růžek, nemocní vstávají z lůžek, folklorní bůžek – Slovácký krůžek.**“ Nemohl chudák vědět, že nastoupí jedna z největších improvizací, s jakou náš SIK kdy vystupoval. Vzhledem k nejrůznějším důvodům jsme zhruba hodinu před vystoupením dávali na ulici dohromady program, se kterým vystoupíme. I přesto, že původní sled našeho čísla jsme již promysleli týden předem. Jak je známo, jsme mistři improvizace. Na neustálé změny jsme zvyklí, takže nakonec vše dobře dopadlo. CM Martina Sochora bez Martina – primovala Kačenka Kačalová, 4 taneční páry (chasu částečně nahradili výboři

– starosta a Tomáš Sláma) a spolehlivý mužský sbor odvedly svůj solidní standard a dočkali jsme se potlesku. Zaslouženě největšího ohlasu se dostalo oběma sólistům Tondovi Houskovi a Jožkovi Šenkovi.

Místo závěru použiju hodnocení umělecké vedoucí:

„A ještě něco ke včerejšímu vystoupení. Moc vám děkuji, za perfektní přístup a soustředění se na vystoupení. Bohužel, změny, které se staly nikdo nečekal a nemohla jsem s tím nic udělat, pouze to řešit na mini zkoušce před vystoupením. Ukázalo se ale, že už něco máme nazkoušeného a jak muzika, tak i tanečníci to nakonec také dobře zvládli. Myslím, že jsme se líbili a lidé slyšeli i viděli něco originálního ze Slovácka. Vzpomíná Soňa.“

BRUNO VOGNIČ

Setkání Krůžků 2019

Letošní setkání Krůžků pro mě bylo druhým, kterého jsem se účastnil. Speciální pro mě bylo nejen tím, že jsme byli pořádající Krůžek, ale

i tím, že jsem se ho účastnil jako úřadující pražský stárek. O to víc mi záleželo na zdárném průběhu. Po loňském výletu do Modré jsem si říkal, že když jsme pořádající Krůžek, nemusela by cesta být tak dlouhá, ale volba padla na Znojmo, což se pod taktovkou Tomáše Slámy ukázalo jako nejlepší možná volba. Tomáš nám všem za podpory ZNOVÍN ZNOJMO, a.s. připravil krásný program, který kombinoval vyhřívání se při degustaci na vyhlídce Devět mlýnů na Šobes a zároveň ochlazování v Křížovém sklepě v Příměticích, ale to už trochu předbívám. Vyráželo se jako již tradičně z Opatova, kde se nás, na rozdíl od minulých let, sešel i početný zástup z chasy. Krátká zastávka v Popovicích pro cimbál aj basy, jak tu velků, tak tu malů a už se Morava přibližovala.

Oběd nám Tomáš domluvil v hotelu Happy Star v Hnanicích. Jako správní výletníci jsme měli samozřejmě objednané řízky... no řízky, spíš jak sloní ucha to vypadalo, ale i tak jsme si někteří přidali. A pak následovala již zmíněná vyhlídka s ochutnávkou. Před asi třemi lety mě na tuto vyhlídku vzala naše členka Martina Pumpřlová a vítr nás málem odnesl,

a teď? Vzduch se ani nehnul, ale ryzlink vlašský i rýnský v nás zmizel poměrně rychle. On se taky v takovém počasí musí dodržovat pitný režim. Pak následoval přesun do nejen znovínských vinohradů ve viniční trati Staré vinice, kde měl Tomáš již přichystáno šest vzorků a i nám o nich připravil povídání.

Poté jsme se již u Louckého kláštera setkali s Krůžky z Brna i Bratislavy a po krátkém přivítání a rozdání pohárků jsme se zamířili zchladit do Křížového sklepa, což byla vítaná aktivita zejména pro brněnský krůžek, který měl sice cestu nejkratší, ale zato bez klimatizace. Pan ředitel Znovínu Ing. Vajčner nám ve zkratce představil pět výborných vzorků a všichni jsme mu jako poděkování zazpívali, což se ve sklepe krásně neslo. Pak se vzhledem ke kapacitě naše cesty rozdělili: někdo vyrazil na vinice někdo na prohlídku Louckého kláštera a my pilovat večerní vystoupení. Stejný postup se opakoval i s večeří, kde guláš byl výbornou variantou při celodenním košťování.

Po absolvování všech aktivit jsme se již všichni setkali v Louckém klášteře, kde se stoly prohýbaly pod tíhou dobrot, které upekly naše ženy a jejichž jmenování by při tom počtu snad zabralo celé toto číslo. „Oficiální“ část večera započala přivítáním starostů a přáním k narozeninám. Velmi emotivním okamžikem bylo navrzení Mirka Říhy na emeritního starostu našeho krůžku, což samozřejmě musí schválit členská schůze, ale už teď

za sebe mohu říct, že návrh byl přijat akla-
mací. Po tomto silném okamžiku následo-
valo naše krátké vystoupení, samozřejmě
správně načasované, které jen odstar-
tovalo kolotoč zpěvů a tanců které se
za doprovodu cimbálky, hudecké muziky
ale i harmoniky prolínalo celým večerem,
při kterém se minimálně zavadilo snad

o všechny regiony napříč celou republikou
nejen naší, ale i tou slovenskou.

Na závěr mohu jen říct děkuji – pře-
devším Tomáši Slámovi, ale i všem, kteří
setkání přispěli, i těm, kteří se jej zúčast-
nili, protože bez vás by to nebylo ono!

JAKUB ŠVORBA

PO 17. 6. 2019 V 21:43 ODESÍLATEL VLADIMÍR ČULEN NAPSAL:

Milí priatelia z Prahy.

*Náš richtár Vám už stihol poďakovať za nás všetkých, ktorí sme mali to šťastie sa stret-
nutia zúčastniť. Mimoriadne si cením veľkú pozornosť všetkých organizátorov. Tomášovi za
precíznu prípravu, erudovaný sprievod nielen pri koštovke vín, ale aj výklad priamo v Louc-
kom kláštore, kedy si pre časť z nás našiel čas aj počas večerného stretnutia, všetkých neme-
novaných krúžkarov a krúžkarky za občerstvenie (jedlo a víno, ktoré nemalo šancu chýbať, ba
stoly sa priam prehýbali pod množstvom pochutín, ktoré predpokladám napiekli Vaše šikovné
dievčatá).*

Srdečne Vás všetkých zdravím – Vlado Čulen

Trojské vinobraní 2019

Rok uběhl jako voda a opět nastalo tradičně první poprázdňinové setkání členů Krúžku spojené s veřejným vystoupením sborů a chasy. Přišel čas vinobraní v Tróji. Návštěvnost byla dosti vysoká, což lze přičíst na vrub spíše krásnému počasí než naší přítomnosti. Za ta léta praxe jsme se však dokázali s tímto faktem psychicky vyrovnat.

Jako každý rok, přicházela většina vystupujících s větším či menším zpožděním na místo určení (sama jsem měla sekýru asi půl hodiny, nicméně z okna autobusu jsem ještě zahlédla nejmenované členy Krúžku mířící do stejného cíle rozvážným krokem, kteří tak zákonitě museli dorazit ještě později) v dobré náladě a bez velkých cílů a očekávání ohledně výkonu svého a svých kamarádů. Možná pouze někteří novější, a tudíž situace neznalí, členové přemýšlejí, jak vystoupení dopadne, zda zaujme, a kolik fanoušků po skončení akce přibude na facebookové stránce spolku. S prvním opožděným nástupem sboru či tanečnicků se však výše zmíněné myšlenky rozplynou v mlze či alkoholovém oparu nabízeného vína.

Trojské vinobraní má díky svému termínu konání tu smůlu, že na něj nemáme načasovanou největší formu (kdyby to snad někdo nedejbože z našich

celoročních výkonů nepoznal, tak vrcholem krúžkařské sezóny a obdobím rozkvetu našeho uměleckého snažení je období Moravského plesu). Obvykle až v místě přílehlých budov trojského zámku zjišťujeme, zda se ještě vejdemo do krojů a zda máme všechny jeho součástky. Muzikantům spadne kámen ze srdce,

donesou-li kromě kroje i správné hudební nástroje. Nerada připomínám, nicméně je to na místě, vinobraní před pár lety, kdy cimbálová muzika zapomněla cimbál, respektive, abych jí nekřivdila, pouze jeho nohy. Což by samo o sobě nepředstavovalo

takovou komplikaci, jako následný problém najít mezi námi někoho, kdo nepožil, a kdo by byl schopný pro chybějící součásti dojet.

Letos se však zadařilo a my vystoupili před veřejnost kompletně oblečení i kompletně instrumentálně vybavení. Jednotlivá čísla měla vzhledem k naší formě, řekla bych, standardní průběh – sem tam pozdní nástup, sem tam někdo začal zpívat, kdy neměl či něco jiného než měl, sem tam někdo zakopl o kabel či koberec, na kterém se tancovalo. S vzrůstající průměrnou hladinou alkoholu v krvi návštěvníků rostl i jejich zájem o naše vystoupení, potlesk i bez přispění našich rozteskávaček (rozumějme členky Krúžku, které pravidelně zasedají do prvních řad na každém ročníku, a i kdyby nikdo netleskal, tak ony určitě budou) sílil. Oproti minulým ročníkům jsme opustili strategii vtáhnout v některých chvílích obecenstvo do tance, neboť její aplikace se ukázala

jako veskrze neúčinná. Ti rychlejší diváci z publika prchají, další část návštěvníků sverpě hledí do země a snaží se tvářit jako pevná součást dřevěné lavice. Takže účast publika je již čistě dobrovolná.

Celé odpoledne probíhalo v poklidném duchu a přátelské atmosféře. Ani jsme nevěděli jak, a slunce se nachýlilo k obzoru a naše produkce ke konci. Vše uteklo tak rychle, že snad ani nevím, jestli a jak dlouho chlapi ze sboru obcházeli jednotlivé stánky a za písničku pomáhali vinařům snížit jejich zásoby (pochopitelně vína). Každopádně před cestou domů je vždy nutné se posilnit, neboť dopravit se v době vinobraní MHD od trojského zámku směrem k metru bývá výjimečným zážitkem. Autobusy praskají ve švech, oproti ranním špičkám zde však vládne přátelská až rodinná atmosféra doprovázená nepravidelným cinkáním degustačních skleniček. Zkrátka vinobraní jak má být.

INGRID PAUKNEROVÁ

Buchtobraní

Na besedě SIK dne 9. října se uskutečnil již šestý ročník soutěžní akce „Buchtobraní“. Ve čtyřech kategoriích bylo v soutěži 20 druhů moučníků.

Kategorie

- A** – pečivo z kynutého těsta
- B** – pečivo ze všech druhů těst
- C** – pečivo slané a plněné různými druhy náplní jako například masovou, houbovou, sýrovou ...
- D** – nepečené moučníky

Výsledky

Kategorie **A**:

1. cena – svatební koláčky od Boženy Růžičkové
2. cena – valašské tvarohové frgále od Danuše Čamrové
3. cena – švestkový koláč od Evy Hlavinkové

Kategorie **B**:

1. cena – ořechové řezy od Hany Šmídové
2. cena – ananasové dortíky od Ludmily Reňákové
3. cena – jablečný štrúdl od Vladimíra Kociána

Kategorie **C**:

1. cena – pikantní roládky od Jarmily Vesecké
2. cena – cuketový koláč od Miroslavy Grée
3. cena – slané briošky od Jiřiny Trnčíkové

Kategorie **D**:

1. cena – domácí Raffaello od Miroslavy Grée

Všem soutěžícím srdečně děkuji za účast a také děkuji za bezproblémový chod soutěže. Myslím si, že tato soutěž byla hezkým prožitkem podzimního večera pro nás pro všechny.

MIRKA GRÉE

Setkání muzik 2019

Běh života naší rodiny se řídí dle dvou různých ročních kalendářů. Prvním z nich je ten školní, který předznamenává veselejší i smutnější studentova období, jako jsou (ta veselejší) prázdniny, volné dny a odpadlé hodiny a (ta smutnější) zkouškové období – letos závazné datum už pro celé dvoučlenné potomstvo našich rodičů a termíny, do kdy dodat seminární práce. Tím druhým je kalendář folklorní. Tady přicházejí na řadu všechna vystoupení, roční obyčej, zábavy a festivaly na spojnici PRAHA – LIPOV a okolí, kdy se ve větších nebo menších skupinách vydáváme rozdávat radost a přijímat dary do cimbálu vhozené, nebo jako nositelé lidových tradic (jak se u nás doma zaužívalo po několika triumfálních návratech mých i otcových z milované Moravy) být součástí některého z obyčejů lidového roku, jako je fašank, Velikonoce, hody nebo Štěpánská. Já ryze z výzkumných účelů, otec proto, aby se opět vpravil do hornáckého nářečí a interpretace zdejších písní. Nehleďte v tom jiné důvody. Nedej Bože, kapku alkoholu, případně (u mé malíckosti) snahu o seznámení se s chlapcem zn. verbuňk a vinohrad – láska k tanci a práci. To ne!

Velmi významné místo už několik let v našem kalendáři zaujímá Setkání muzik. Je to čas, kdy náš tata skládá

klarinet a začíná vcelku poctivě a často nacvičovat na vystoupení. Takže na své si přijdou i ostatní nájemníci... V mém případě Setkání muzik začíná už v srpnu, kdy se snažím obložena *Valaskými píseňkami* (alternativa souboru zpěvníků *Slovácké píseňky*) vyplodit nové pásmo pro Kyčeru. Už jsme si s muzikou zvykli, že Setkání je právě tím vystoupením, kdy představujeme úplné novinky našeho

repertoáru. Ať už se u nás poctivě cvičí, nebo přeskakují hromady not a běhá se od klavíru k cimbálu, od cimbálu k houslím a od houslí k počítači s programem na zapisování not, je to pro nás vždy událost, na kterou se poctivě připravujeme.

Tématem letošního Setkání muzik bylo *Lidová píseňka do srdce cestička*. Myslím, že nejen píseňka, ale i jednotliví vystupující si určitě našli nějakého diváka, jehož folklorní srdéčko oslovili. A to už

v pátek 8. 11. při vystoupení dětských muzik v Salesiánském divadle v Kobylisích. Vystoupily dětské muziky z Prahy s repertoárem vpravdě od Šumavy k Tatrám. Po nich následoval galakonzert Orchestru lidových nástrojů Plzeňského kraje se svými sólisty. Velmi smutná byla skutečnost, že muzikanti proti divákům v sále „hráli přesilovku,“ neboť návštěvnost nebyla vysoká. Což je dle mého velká škoda. Orchester jsem měla možnost slyšet letos ve Strážnici na festivale a byl to pro mě jeden z nejsilnějších okamžiků celého víkendu.

Setkání pokračovalo tradičně v sobotu. Letos se hned na začátek představila Kyčera s pásmem Srdéčko z modrotisku – „zlatý výběr“ z méně známých valašských písniček. Z ohlasů diváctva jsme se líbili. Po Kyčeře následoval mužský sbor Kantar se sérií rusínských písní. Slovenský folklor na konci zazněl ještě jednou v podání Šarvanců. Písničky z Čech zahráli Malá česká muzika Jiřího Pospíšila (letos

šedesátiletá) a folklorní soubor Gaudemus. Tradičně byla obě vystoupení na velmi vysoké úrovni. Slovácký krúžek tradičně zastupovaly oba sbory se sólisty (Karel Medek, Jožka Šenk a Tonda Houska) a muzika Martina Sochora. Myslím, že i Krúžek diváci přijali vřele – jako staré známé a především vystupující, bez kterého by to na Setkání už ani nešlo. Jako host tentokrát zahráli Mladí Bruštíci ze Strání – cimbálová muzika složená z dětí tří bratří Bruštíkových. Největší úspěch sklídila, zcela zaslouženě, malá zpěvačka Natálka Bruštíková, která se společně s muzikou na Setkání představila už před zhruba pěti lety.

Setkání muzik se i letos vydařilo. Především díky organizačnímu týmu okolo ředitele festivalu, Jožky Harčarika. Jemu patří velký dík. Škoda jen malé divácké účasti. Doufejme, že ten další ročním Setkání nabídne stejně pěkná vystoupení a hlediště bude zase o něco plnější.

ANIČKA JAGOŠOVÁ

Kočárkování 2019

V neděli 15. září, následující den po Trojském vinobraní, jsem se zúčastnil se svým synkem Filipem dalšího ročníku „Kočárkování“.

Každoročně ho pořádá Mirka Sochorová a vždy se končí u ní doma v Běchovicích. Této akce se pravidelně účastní budoucí členové Krúžku se svými rodiči. Na letošním jsme se sešli ve složení: Piquetovi, Smetanovi, Bartoníkovi, Kozákovi a Vackovi. Protože to byl letos už několikátý ročník, byly na akci kočárky pouze dva, ale zato lesem šli s dětmi tři tatínkové.

Sraz byl v Úvalech u Prahy, kde se konal speciální začátek akce. K sobě domů nás pozval Jura Trapek, který na svém vinohradu zorganizoval dětské vinobraní. Mladí účastníci napřed ostříhali hrozny, pak si vyzkoušeli šlapání hroznů. Nakonec museli vyvinout velkou sílu k tomu, aby hrozny vylisovali. Konečně

(nealkoholický!) nápoj si všichni vychutnali.

Následujícím bodem byla tradiční procházka klánovickým lesem. Zde byla pro děti připravena stanoviště s různými úkoly prověřujícími jejich šikovnost, trpělivost i postřeh. Z klánovického lesa jsme se pak přesunuli vlakem do Běchovic. Tam už na nás u Sochorů čekaly další děti s rodiči. Na zahradě plápolal táborák a všichni jsme si opekli špekáčky.

Touto cestou bych chtěl poděkovat Mirce Sochorové za skvělou organizaci celé akce. Vždy se pěkně povede.

PETR SMETANA

Postárkovské rozjímání

Jaké bylo mé stárkování tady v Praze? Dá se to shrnout jedním slovem... JINÉ!

Svou stárkovskou kariéru jsem započal ve Strážovicích průvodem po celé dědině, o Kyjově snad ani nemusím mluvit. Kdo nezažil, nepochopí.

A tady? Tady jsem si zažil oběd u stárka před průvodem, který se nejdříve odehrál v tramvaji a pak kolem sálu. Stejně tak jen na pódiu byla "radnice" a na druhé straně bydlela stárka. Nesmím taky zapomenout, že mi při vynášení věnce při zkoušce upadly knoflíky z jelenic a při oficiálním vynášení mi spadlo z věnce na hlavu jablko, no co, šak na hodech se má člověk bavit. Ale nic se nevyrovná půlnočnímu překvapení, bitce o káčera. Tentokrát, k potěše všech ochránců zvířat, jen plyšového. No prostě jsem si ten hodový den užil a i tyto hody se mi vryjí do paměti. A to jak kvůli valné většině čtenářů, tak především díky své stárce a rodině. Jak na hody vzpomíná stárka těžko říct, protože po této zkušenosti raději utekla do Indonésie (prý na studijní pobyt, ale kdo ví...).

Stárkovské povinnosti ale nekončí se zavřením sálu nebo posledním úderem paličky do cimbálu, ale pokračují celý rok! Stárci se třeba účastní jednání výboru, na což z mého stárkování bude asi nejvíce vzpomínat Tomáš Sláma. Na takovů práci je třeba se posílit k čemuž se každé jednání výborně hodil guláš s bramboráčky. Což si již asi při třetí výborové schůzi vyžádalo posměšné komentáře. No prostě jsem na hody vzpomínal dlouho, a to ne jen proto, že jsme s Barunkou z hodového věnce měli doma vánoční stromek.

A moje pocity? Asi především hrdost. Hrdost na to, že jsem zase mohl obléct nejslavnostnější kroj, jaký jen jde. Stárkování v Praze má své specifika, ale pořád jsem byl stárek. Stárkování k hodům a poté i po celý rok přinese spoustu starostí i finančních nákladů, ale ať je to kdekoliv, tak je to vždy čest. I když zde nejsou povinnosti a starosti o akce jako je fašaňk, stávjání máje či dožínky, pořád je člověk stárkem a má se starat, účastnit se akcí, být při nich nápomocen a zrovna tak se stárek stává spojkou mezi vedením Krůžku a chasou. Zkrátka, já si ze zdejšího stárkování, stejně jako z těch předchozích, odnáším dobrý pocit a krásné vzpomínky.

Ale teď už se spíš těším na stárkování Peti Hraběte, kterému jsem toto vážené žezlo s důvěrou předal a těším se na to, jak nám se svojí stárkou Alčou krásně předvedou podlužácké hody.

KUBA ŠVORBA

Běchovické slavnosti vína

Dát dohromady tuto akci v tomto místě ve mě nějakou dobu zrálo. Hovořilo pro to několik předpokladů. Jsem totiž skorozdejší. Vlastně bydlím 3 km daleko na pokraji Horních Počernic, ale synek zde chodil do školky, teď do školy a hraje již 5 let fotbal za místní klub. Jsem tedy spíše zdejší, a tak sleduji i zdejší kulturní život. Obec je aktivní, pořádá spousty akcí a krásně zrekonstruovala místní starou poštu. Další dobrý předpoklad byl, že zde žije Martin Sochor s rodinou. S oběma Martiny jsem konzultoval, co by na to říkali takovou akci udělat. A když souhlasili, dal jsem se do práce.

Na obci nadšeně souhlasili a dali mi zcela volnou ruku v tom, jak akci pojmu a udělám. Ze strany obce byla ale přece jen jedna podmínka. Musí být cimbál!

A jak se to povedlo? Kdo byl, viděl! Povedlo se to nejzásadnější, a to bylo počásí. Lepší den jsme si

snad ani nemohli přát. Lidé se začali scházet už skoro hodinku před začátkem. Vláda Ulčar, který zajistil víno a burčák, byl v permanci. Burčák se vyprodal již ve tři hodiny. Vína bylo dost. Muzička pod vedením Martina Sochora juniora akci nádherně rozjela, a tak Krůžek měl na co navazovat. Všichni podali super výkon, a to i host programu Jan Pumpr, který zapojil aktivně diváky svojí výukou do programu. Diváky, krůžkaře, děti...

Mám na akci dva pohledy. Vnitřní – organizační, kdy vím, co mohlo být jinak, co lépe, co příště dělat a co nedělat. Pak ten vnější, ten důležitější. To jest pohled účastníka. Ptám se, zjišťuji

a naslouchám. Všichni lidé, co přišli, byli nadšení, spokojeni a mile překvapeni. Líbil se jim program, chutnal burčák, a hlavně báječná atmosféra, kterou se povedlo vytvořit a přiměla je vytrvat až hluboko do tmy. Jsem přesvědčen, že zde může vzniknout krásná tradiční akce, kterou si můžeme šít na míru.

Tohle všechno je zavazující, aby byl druhý ročník minimálně stejně dobrý. A že se bude konat, už se také ví. Na to už jsme si se starostou pláclí.

MARTIN KONRÁD

Poznámka redakce:

Krůžek se zde po velmi pečlivé přípravě představil se vším nejlepším, co má v současné době k dispozici. Na akci vystoupily všechny součásti – ženský i mužský sbor, chasa, muzika Martina Sochora. Velký důraz byl v přípravě kladen zejména na projev sólistů.

Záznam z vystoupení je zamýšleno uplatnit na CD SIK.

Verbují, verbují...

tentokrát o regionálních stylech

Dovolím si pokračovat v krátké sérii na téma verbuňk. V minulém čísle Vědomosti jsem zmínila počátky verbuňku jako takového a první zmínky o něm v jednotlivých subregionech Moravského Slovácka, kde se dodnes tančí. V tomto čísle nás čeká procházka napříč slováckými dědinami a městy a setkání s verbuňkem současným.

Nejprve Vás vezmu na Hornácko. Hornácký verbuňk lze rozdělit na vrbecko-kuželovský, velický a lipovský. Vrbecko-kuželovský typ navazuje na tanečníky ze 30.–50. let, kteří se scházeli „*pod lipami u Cigánů*“ v Hrubé Vrbce a kterým pod nohy hrával Majstr Jožena Kubík. Mezi nejvýraznější prvek tohoto typu verbuňku patří tzv. zakládačka. Velický verbuňk je velmi podobný. Oběma typům pomohla péče folklorních souborů Veličky a v posledních letech i *Kuželovjanu* a především dvě osobnosti, Jan Kománek a Jan Pavlík,

kteří verbuňk udržují a předávají mladší generaci. Lipovský verbuňk je typem nejživějším. Současná podoba vychází především z tanečního projevu vedoucího *Lipovjanu* Ladislava Jožička Jagoše. Tanec se vyznačuje dynamickými figurami, které se střídají s úplným zastavením a strnutím.

Strážnický verbuňk posledních několika desítek let vychází z tance starších tanečníků. Nejvýraznějším byl František Vajčner – Plaček. Mezi jeho cifry patřila například dnes oblíbená otočka v podřepu, nebo nůžkovitě překládání nohou do stran i dopředu (obdobu hornácké zakládačky, ale prostoroově širší). Na taneční styl Vajčnera – Plačka navázali oba jeho synové. Některé prvky od něj přejal také Jan Gajda, jeden z nestorů současného strážnického verbuňku. Zajímavostí je, že k tomuto regionálnímu typu přispěl i rodák z Vysočiny, Vítězslav Volavý,

strážnický primáš. A to zařazením otočky do dřepu (nikoliv jen podřepu) a zpět do stoje. Takto je popisován tanec z města Strážnice. O dalších specifických stylech, které by bylo možno přiřadit k tomuto typu, nejsou žádné zmínky. Co se týče nejbližšího okolí, taneční projev chlapců z Veselí nad Moravou je připodobňován spíše k hornáckému typu, projev z Uherského Ostrohu k typu uherskohradištskému.

Verbuňk uherskohradištský a uherskobrodský se v době zápisu do UNESCO řadil pod jeden typ. Při regionálních kolech před strážnickou soutěží se pořádají dvě rozdílné kvalifikace. Oba tance jsou nepatrně odlišné. Uherskohradištský verbuňk výrazně ovlivnil ve 20.–50. letech Hynek Ignác Plevák společně s Františkem Vališem. Později především působení folklorního souboru Hradišťan. Dnes se mezi hvězdy uherskohradištského verbuňku řadí

Jožka Bazala a Erik Fel-dvabel. Dle popisu Zdeňky Jelínkové je uherskohra-dištský verbuňk charakteristický tzv. vyšíváním, tedy „*vytočením paty jedné nohy do špičky a skrčením kolena směrem vzhůru; pro opakovaný pohyb tímto způsobem a současně otáčení se kolem své osy za nohou, přičemž koleno zůstává skrčeno a pohybuje se jen spodní část nohy.*“ Verbuňk uherskobrodský vychází mimo jiné z tance Jana Miroslava Krista, nebo Josefa Štěrby. Videoencyklopedie *Mužské lidové tance* také uvádí jako výrazného reprezentanta tohoto stylu našeho krůžkaře Jožku Bobka. O ukázkou uherskobrodského verbuňku tedy žádejte zde. Oba typy – uherskohradištský i uherskobrodský verbuňk se v současné době stále více podobají a drobné rozdíly se vytrácejí. Nad oběma převládá ten uherskohradištský.

Na Kyjovsku se udržely dva svérázné typy. **Verbuňk severokyjovský a jihokyjovský.** Severokyjovský je charakteristický ostrými a nevysokými ciframi, v jihokyjovském verbuňku jsou častější

otáčky a potlesky o holénku. Výrazným znakem je držení tanečníků při předzpěvu. Zatímco ti ze severního Kyjovska (okolí města Kyjov) se drží vřadu na opasku, jihokyjovští tanečníci se drží za ramena, jako je tomu na celém zbytku Slovácka. U obou typů se objevuje výrazná figura charakterizující tento styl, tzv. nůžky. Zde se pro názornou ukázkou obraťte na stárka, v čase vydání Vědomosti již bývalého stárka, Kubu Švorbu z Kyjova. Vedle nůžek jsou typické kozáckové figury. V posledních letech je patrný návrat dřepu s vykopnutím obou nohou naráz, který znovuoživil především Pavel Fridrich, a to podle tance Bedřicha Gazdy, jak mi sám Pavel vyprávěl.

Předposlední zastávkou bude **Podluží.** Zde k rozvoji tance výrazně přispělo množství pořádaných hodů a vzájemné navštěvování chas právě při této slavnosti a také soutěž. O stárka Podluží konaná v rámci slavností v Tvrdonicích, jejíž součástí je vedle hošijí a vřtené právě verbuňk (na Podluží správně *verbunk*).

Charakteristickými prvky dnešního cifrování na Podluží jsou široké paže takřka při všech figurách, časté náklekové prvky a otočky ve dřepu. Častějším zařazováním a precizním provedením otoček obohatili tento typ Martin Černý a Rudolf Tuček, předseda poroty strážnické soutěže. U tanečníků z Podluží je také nejčastěji vidět narovnání v zádech takřka ve všech figurách. Důvodem je guláč – klobouk, který je prý poměrně těžký a nestabilní, a proto je třeba držet rovný postoj, aby nespadol, jak mi říkali Jožka Létal a Kuba Zezula.

Posledním regionem, kam Vás vezmu, bude **Hanácké Slovácko.** Tento region byl etnology objeven až na počátku minulého století, což se odráží i na množství materiálu, ze kterého lze vycházet. Vedle jména Josef Matula se v dřívějších zápisech neobjevuje takřka žádná verbířská osobnost. Dnes by se sem mohl řadit Karel Vymazal, nebo Štěpán Melichar, porotce a soutěžící v *Soutěži o nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku.* Jako jednoznačně charakteristickou

hanákoslováckou figuru zle označit otáčku dovnitř, tedy za levým ramenem nejčastěji s jednou rukou zvednutou nad hlavou. Na rozdíl od ostatních regionů není součástí prvku podřep, ale otáčka se provádí ve stoje. Běžné jsou skočné a výskočné prvky. Hanákoslovácký verbuňk je ovlivněn okolním Kyjovskem a Podlužím.

Novinkou letošního roku je uznání nového

regionu, kde se verbuňk tančí. Tím regionem je **Brněnsko**. Chasa z Moravských Knínic si dokázala prosadit svůj verbuňk jako nově vzniklý regionální styl a v letošním roce (tedy v červnu 2019) se na Strážnických slavnostech poprvé hodnotil zvlášť verbuňk z Brněnska. Myslím, že velmi brzy to bude téma, o kterém bude ve světě verbuňku slyšet a najde si své zastánce i odpůrce.

Bohužel, sebelepším slovem není možné zprostředkovat všechny taneční figury a popsat celý průběh tance, což jistě shovívavý křižkař pochopí. Zároveň je třeba se přiznat, že popisy tanců jsem převzala od povolanějších (Krist, Jelínková, Matuszková).

A příště, protože se tentokrát už nevešlo, o malém slováckém zázraku, zápisu verbuňku do UNESCO.

ANIČKA JAGOŠOVÁ

Zašlé vzpomínky na turecké nájezdy

Na Moravě sa hodně písniček váže k tureckým válkám. Písničky mají reálný základ z těchto krutých časů, kdy Turci obléhali Vídeň a vyrážali na nájezdy přes řeku Moravu až k nám.

Proč mňa to zaujalo? Měla sem kamarádku, jejich dům měl číslo dvě. To by nebylo nic zvláštního, kdyby to číslo

nebylo na konci ulice po čísle 50. Kde sa tam vzalo? Optala sem sa stařenky. Tá mě pověděli jeden smutný příběh, který im pověděli jejich prastarěnka, kerá ty čase jako malá snád aj pamatovala.

Naša dědina je na horním konci už tak trochu na kopci. K Hodonínu byly tenkrát samé močále, přes které bylo vidět přes řeku Moravu až k Bílým Karpatom na uherskej straně. A tak když lidé uviděli v dálce dým z vypalovaných dědin, snažili sa zachránit. Za dědinu byl hustý les – Kapnsko, včil mu říkáme Mutěnský. Bylo tam také mokřiško, kde sa držala voda. Tam všeci utěkali a hnali dobytek. Kdo to nestihl, byl stratěný – Turci doháňali

tych opozdilců. Bud' ich rovnú zabili, nebo odvlékli do otroctví. Stařenka říkali, jaké hrozné věci Turci při tem dělali. Děcka, které dohnali, nabodli na kopí, ale tak, aby ich nezabili, a jezdili s něma kolem lesa. Děcka křičaly hrůzú a bolestú. Matky na ten jejich křik vybíhaly z lesa a Turci ich chytali. Tak odvlékli aj mladú selku. Byla z většího statku, který nemohl obstát bez hospodyně, tak sa sedlák časem zno-va oženil, aby měl i ke svým dvom synkom matku. Jaké bylo jeho zděšení, když sa po deseti letech objevila na statku zbědovaná osoba, v kterej sedlák poznal svoju ženu. Ona Turkom ze zajetí utékla a tech deset rokú putovala dom. Po cestě sa nechávala najímat na nejaké zemědělské práce, aby neumřela hlady a s trochou jídla putovala dál. Tak sa jí nakonec podařilo dojít až dom. Tam ale už byl inší pořádek.

Co včil. Synové už byli velcí, tak jí začali říkat tetko. V humně jí postavili malú chalúpku, kde ešče několik rokú žila. Když císařovna Marie Terezie nařídila číslování domů, tak ta chalúпка dostala to číslo 2. A když po smrti selky časem spadla, dali to číslo novému domu na konci ulice.

A ještě jeden příběh z tych dob:

Za dědinú odjakživa stála socha Pan-ny Marie a u ní rostla mohutná lípa.

A stařenka říkali, že sa také povídalo, že když Turci hnali do zajetí skupinu mladých chlapců, jednému sa podařilo zachytit za spodní haluze a ukřýt sa na tem stromě. Turci si našťestí ničeho nevšimli a tak sa zachránil.

Na turecké čase máme mimo písniček aj inší upomínky. Kukuřica je u nás „turkyň“, „šátky turečáky“ sa nosá dodneška. Červenice podlužáckých chlapců mají snád původ u Chorvatů, kteří přišli na Moravu z Balkánu, kde jistě přišli do styku s tureckými janičáři, kteří nosili červené nohavice. Kohútí péra a ozdoba vpředu na kloučku má původ z tureckých turbanů. A jména Turek, Tureček možú byt přezdívkú z téj doby. A jméno Hamada, které se objevuje na uherskohradištsku patří dodnes v Turecku k váženému, původně šlechtickému rodu.

A málokdo asi ví, že sultán Sulejman poslal k císaři poselstvo. Císař zrovna pobýval v Praze, tak poselstvo dorazilo k nám. A nebyl to žádný urícený posel, ale průvod sta lidí, kteří tu byli přes půl roku. K dohodě nedošlo, a tak v dalších bojích s Turky v bitvě u Moháče (1529) byl poražen aj náš mladý král Ludvík (Jagelonský).

V bojanovském nářečí vzpomínala

JOSEFKA JORDÁNOVÁ

Rozhovor s Jardou Smutným

Ing. Jaroslav Smutný z Veselí (*1934) – sběratel lidových písní, vedoucí řady folklorních souborů a basista muziky Martina Hrbáče či Petra Mičky. Rozhovor proběhl

1. srpna u příležitosti Jardových kulatých 85. narozenin. Povídali jsme si v cukrárně ve Veselí nad Moravou těsně po Jardově brilantní improvizaci na obecní piano na Veselském náměstí.

Jardo, jak ses dostal ke sběru lidové písně, jak ses dostal k muzicírování a jak ses dostal k výuce? Tys tady přece vychoval spoustu zpěváků a muzikantů!

Ano, dlouhá léta jsem tady učil děti ve folklorních souborech, přiblížil jsem se tedy tvaru pedagoga, vím o tom leccos, co znamená z dětí něco vymačkat nebo je nějak omezit. Moji rodiče byli učitelé oba dva a Jarmila, moje současná přítelkyně, je taky bývalá učitelka! Ale ty ses ptal, jak jsem se dostal k písním? Zprvče, musí tam být hudební talent, pokud ho nemáš, tak seš v prdeli, abych ti to řekl česky. Talent mám od matky, otec byl bez hudebního sluchu. Ale matčiny geny zafungovaly, to je první předpoklad. Zadruhé, mě matka donutila, abych se tři roky učil na klavír. To je přece úžasný, když si

vezmeš klaviaturu a vidíš všechny tony, rozteč půl tonu, klavír ti dá obrovský přehled o hudbě. Za další, zpívání ve sboru! Ve škole a pak dva roky v opeře v Jihlavě, já jsem tři roky žil právě v Jihlavě...

... a ty seš původem vlastně odkud?

Moje matka byla Slovenka z Hlohovce, otec je od Brna, od Střelice, vyrůstal jsem šest roků na Slovensku, pak nás v roce 1939 Slováci vyhnali do Brna, tak jsem zase poznal řeč moravskou... takže řeč mám brněnskou, geny mám slovensko-moravské...

... co ta jihlavská opera?

Takže v té Jihlavě jsem zpíval Prodanou nevěstu padesátkrát, Rusalku třicetkrát, patnáctkrát Oněgina... to bylo strašně důležitý. Hudba Smetanova a Dvořáková mi takhle vnikla do hlavy, Prodanou nevěstu ti zazpívám celou! Takže to vytvořilo můj hudební mozek. A na vysoké škole v Brně jsem se různými oklikami dostal k valašskému souboru Javorník – tenkrát se jmenoval Vlajka mládí! – přičemž Jura Tesauer přeměnil úderku leninsky-častuškovou na folklorní soubor. Nechtěli jsme kopírovat Valašský kroužek a opakovat po nich jejich písničky, a tak jsme o prázdninách chodili sami sbírat na Valašsko. Já jsem jako muzikant uměl zapisovat noty. Když jsem byl jednou nemocný, tak jsem se v nemocnici naučil nad Poláčkovými

Slováckými písničkami zapisovat melodie – a manželku jsem do toho přivedl. To už jsme si vytkli za úkol jako dvojice, že budem po celý život pracovat na tom, aby se ty písničky vracely do života... a kvůli tomu jsme si založili i soubory Priemstav – to bylo v Handlové. Ve Veselí to byla Lučina, Prespolan 2 a Radošov a zároveň jsem hrál v různých muzikách. V muzice Martina Hrbáče, Mirka Minkse, teď mi volá sem tam někdy i Petr Mička, takže si ještě někdy i teď zahraju na basu, co jsem se na ní naučil v té Vlajce mládí. Tak to je celý. No když jsem to dělal celý život, tak jsem do nich pronikl, písničky jsou materiál mého žití. Teď se věnuju

jenom písničkám. Stavařina mě živila, ale už několik let to nedělám a zapomínám.

A co bys vzkázal krůžkářům v Praze? Co bys vzkázal Soně?

Že hudba je odpočinek mozku po náročné práci, ať už jde o letectví, vědeckou práci, rýsování, matematiku, obchod... cokoli, když máš plnej mozek, přijdeš k hudbě a všechno musí z mozku pryč a ovládne ho hudba a pohlédne na úplně nové krajiny... to je úžasná věc, to je odpočinek jako Brno! Ale na druhou stranu, když to nevezmeš rozumě, tak se můžeš udřít i v hudbě, takový Smetana... ale v rozumné míře je to fascinující vytlačení všeho ostatního, ona ti nedovolí nic jiného...

Takže co pražským krůžkářům v čele se Soňou vzkazuju? Ať čerpají moudrost z lidových písní, ať je rozšiřují a ať je skládají dál. Protože to je obrovská ztráta, že jsme to přenechali specialistům. Není přece možné, abychom teď měli pět básníků v Praze, tři v Brně a jednoho v Uherském Hradišti, když tady dřív byly miliony básníků... to nejde, musíme pokračovat v lyrice světa dál, komentovat ho a skládat o něm písně!

ONDŘEJ SKOVAJSA

Podstatná část Jardova písňového sběru je k dispozici je na www.folksong.eu

Slovácký rok v Kyjově 2019

očima Josefky

Po čtyřech letech jsme se opět, a to v poměrně značném množství i mezi-generačním složení, sešli v Kyjově. Těšili jsme se na bohatý program plný tanců a písní, na krásu kyjovských krojů.

Vše pro nás začalo přihlížením stavění máje. Máju dovezli na vozech s koňmi. Děvčata ozdobila vršek papírovými květy, zavěsila turečák a láhev vína. Nato už nastoupili chlapci z Bukovan v pracovních krojích a v zástěrách. Pod vedením strýca – předáka ručně postavili přes 40 metrů vysokou máju a slavnosti mohly začít. Byl to úžasný výkon za pěvecké podpory kyjovských mužáků. Na náměstí hrály dechovky mladých spolu s Mistríňankou jako o život. K dalším zajímavým akcím jistě patřil i nedělní jarmark plný řemeslných výrobků regionálních mistrů a pak přehlídka krojů. V kostele byl koncert duchovní hudby – sbory z okolních obcí vytvořily společný soubor

a předvedly vynikající koncert. Když si uvědomíme, že

Skoronická jízda není tak přeplácaná papírovými růžama, takže vynikne i krása samotných koní. Družina, která vyprovázela mladého krále (jen mi tam vadí, že i když je král v kroji, má přes sebe přehozenou sametovou peleřinu s labutěnkou – hrůza,

to zpívají obyčejní neškolení lidé z vesnic, byl to výkon na úrovni profesionálů.

Jízda králů ze Skoronice. Když na úvod letělo pět koní tryskem přes náměstí, šel z toho mráz po zádech.

ale že prý to tak ve Skoronických mají, škoda) tvořila důstojný doprovod. Jezdci vyvolávající před domy vtipné adresné hlášky. Všichni se baví, jen čekám, kdy nějakého neukázněného

návštěvníka kopne kůň. Zvlášť, když družina nejela po vyznačené trase náměstím, ale po chodníku mezi lidmi. Závěr jízdy byl velkolepý – před radnicí se shromáždili všichni jezdcí, někteří se postavili na hřbety koní a tak se vestoje loučili s letošní úžasnou Jízdou králů.

K vrcholům slavností patřil průvod. Skoro 4000 účastníků ze 46 obcí Kyjovska a Ždánska. Tolik krojů nadšených obyvatel okolních dědin se hned tak nevidí, oči přecházely. Udivující bylo také množství dětí. Malých i větších, mladá děvčata v krojích (bez tetovaných

rukou a kroužků v nose). Také jeden černochoz v kroji – byl i stárkem v Borkovanech a moc mu to slušelo. Průvod uzavírali Kyjovjáci, coby pořádací obec – a došlo ke kuriózní situaci. Jako poslední jely „Tetky z Kyjova“. Jely na voze, ale koně se polekaly, začaly se plašit a odmítly jet. Tetky musely slézt z voza a chtěly jít pěšky. Návštěvníci se však už nahrnuli za posledními Kyjovjáky a uzavřeli tetkám cestu. Už neprorazily a došly před radnici pozdě (ale přece).

Nedělní program, a tím celé slavnosti, zakončilo kácením máje. Zas

nastoupili chlapi z Bukovan. Foukal dost silný vítr, obracel máju na bok. Byly obavy, že mája nepadne tam, kam má, ale předák trval na svém. Dokonce na místo kam má mája padnout dal svůj klobouk a demižon vína – a vsadil se, že to bude po jeho. Po dvou hodinách šla mája k zemi a předák měl co dělat, aby zachránil klobouk a demižon. Padla přesně tam, kam měla. Sláva skončila a už se můžeme těšit na slavnosti, které budou na sté výročí, a proto už za dva roky.

Tož na shledanou v Kyjově 2021.

JOSEFKA JORDÁNOVÁ

Krajané v Praze 2019

Díky včasnému upozornění od našich přátel ze SIK v Bratislavě jsme letos měli příležitost shlédnout veřejná vystoupení krajanů, které se sjely do Prahy na 13. ročník Krajanů festivalu. Příležitosti využila řada z nás krůžkařů SIK v Praze – nelitovali jsme.

Sobotní vystoupení krajanů proběhlo v parčíku vedle Staroměstské radnice, proto jsme je na tomto nezvyklém místě chvíli hledali. Bylo to překvapivě moc příjemné prostředí i pro všechny účinkující. Svě umění předvedly

krajanů z Chorvatska („Česká beseda“ z Rijeki a „Ráčci“), Ukrajiny („Češi žitomirské oblasti“ a Kyjeva), Ruska („Kytice“) a Slovenska. Krajanů ze Slovenska reprezentovali, a bez pochvalování lze konstatovat, že mezi soubory po všech stránkách vyčnívali, naši přátelé ze Slováků a Skaličanů z Bratislavy.

Všechna vystoupení byla zajímavá a obdivuhodná už třeba jenom tím, že nám umožnila seznámit se s tím, co se v jejich komunitách z pravlasti dochovalo. Ať již šlo o kroje, tance, písně,

hudební doprovod nebo samotný projev účinkujících. Potěšili všichni. Vedle výše zmíněných bratislavských Krúžkařů nejvíce zaujali Volyňští Češi, kteří mimo jiné upřímně zazpívali česky i ukrajinsky krásnou píseň, kde se Volyně několikrát opakovala, která je snad jejich hymnou – neverbální projev účinkujících i jejich doprovodu tomu nasvědčoval. Soubor z Novorosijska zase zaujal svými kroji, které si sami ušili podle kyjovských krojů. Ovšem nám byl nejbližší Slovácký krúžek z Bratislavy a Skaličané. K vystoupení si vybrali pásmo zlidovělých písní od Fanoše Mikuleckého a k nim vytvořili zdařilé tematické pásmo scének, písní a tanců. Veselou náladu přenesli i mezi početné obecenstvo. Vzbudili také zaslouženě největší ohlas. Při závěrečné, společně zpívané hašlerce „Ta naše písnička česká“

dirigované richtářem Petrem Fajkusem běhal mráz po zádech.

Po vystoupení se všem dostalo velkého vyznamenání v osobním pozdravu a poděkování pražského primátora Hřiba na místě a při následném přijetí na Staroměstské radnici.

Nedělní pořad byl tradičně na návsi v Chabrech. I tady se střídaly výše zmíněné soubory, aby ukázaly něco z kultury, kterou do jejich dnešních domovin přinesli předci z Čech, a kterou tito jejich potomci v páté až šesté generaci udržují. Opět to bylo moc hezké odpoledne. K celkové spokojenosti přispělo i hezké počasí – už se těšíme na příští rok

JOSEFKA JORDÁNOVÁ

Poznámka redakce: Jak festival prožívali naši bratislavští kamarádi, naleznete v jejich komentáři v rubrice „Co nového u přátel.“

Vítězný recept svatební koláčky

Z „Buchtobraní“ 9. října od Boženky Růžičkové. Kategorie „pečivo z kynutého těsta.“

Svatební koláčky

1/2 kg polohrubé mouky	1 kostka droždí
1/4 l mléka	1,25 dcl oleje
15 dkg cukru	špetka soli
3 žloutky	1 vanilka

Vše dohromady uhníst. Vzniklé těsto nechat vykynout. Po vykynutí z těsta vytvořit koláčky, které nahoře variantně doplnit některou, z možných níže uvedených dochucení:

- tvaroh, cukr, žloutek, rozinka
- mák – cukr + lžíce mléka, lupínek mandle
- ořechy – cukr + lžíce mléka, 1/4 ořechu

Peče se v troubě při 220 °C do růžova. Po vychladnutí přelít máslem se smetanou a cukrem.

Dobrou chuť.

• SPOLEČENSKÁ RUBRIKA •

JUBILANTI LEDEN AŽ ZÁŘÍ 2020

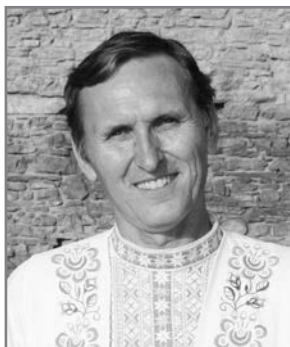
LEDEN		KVĚTEN		SRPEN	
Bělanský Vladimír	75	Dostál Jiří	85	Čamrová Danuše	80
Rajtoral Jindřich	70	Formánková Daniela	75	Králíková Miluše	70
BŘEZEN		ČERVEN		Vančurová Vlasta	65
Sochorová Mirka	55	Minář Jan	85	Dvořáček Josef	90
Jernek Ivan	70	Kmošťák Zvonimír	70	ZÁŘÍ	
Filla Arnošt	80	Sodomka Zdeňek	80	Skálová Hana	55
DUBEN		ČERVENEC			
Žáčková Eva	80	Housková Zdena	70		
Hudeček Miroslav	85	Šmídová Hana	80		
Hlahůlek Josef	75	Harčarik Jozef	70		
Hájek Jaroslav	65	Friedmanová Irena	70		
Vorlická Šárka	55				

Život bratislavského Krúžku od mája do decembra 2019

• V stredu 15. mája sme sa na Veľvyslanectve ČR zúčastnili na oslave 25. výročia založenia Klubu občanů ČR (KOČR). Podujatie sme okrem gratulácie oslávencovi spestřili aj spevom pri soche T. G. Masaryka pri kladení kytíc zástupcami veľvyslanectva a Poslaneckej snemovne ČR a krátkym programom na veľvyslanectve.

• V sobotu 18. mája sme prijali pozvanie vinohradníkov a vinárov z Chorvátskeho Grobu na obnovenú tradíciu svätenia vinohradov pred sviatkom sv. Urbana. Po sv. omši sme vystúpili v dvoch blokoch pesničiek o víne v sprievodnom kultúrnom programe.

• V nedeľu 9. júna sa v Skalici uskutočnilo spomienkové podujatie k nedožitým 90. narodeninám Antona Srholca, r. k. kňaza. Pri jeho hrobe na cintoríne sme zaspievali „Není lepší jak v nedělu“. Potom nasledoval kultúrny program

v bývalom Jezuitskom kostole.

• Vo štvrtok 13. júna bol priestor na nábreží pred Slovenským národným múzeom so sochou T. G. Masaryka premenovaný na námestie T. G. Masaryka. Na tejto oficiálnej akcii sa za Krúžok zúčastnili: Fajkus, Domček, Herzog,, Petratur, Poláček, Vajda, Vladová, Vlachynská.

• Plný autobus krúžkarov si užil pekné chvíle na stretnutí krúžkov v sobotu 15. júna, ktorý pripravili naši pražskí kamaráti. Namiesto dlhých slov pripájam poďakovanie, ktoré Tomášovi Slámovi

mailom poslal náš richtár Petr Fajkus:

Milí přátelé ze Slovákého krúžku z Prahy!

Dovolte mi, abych se ve jménu celého Slovákého krúžku a Skaličanů v Bratislavě poděkoval vedení, organizačnímu týmu a celému pražskému Slovákému krúžku za výborně zorganizované a již tradičně příjemné setkání krúžků Praha – Brno – Bratislava ve Znojme. Dokážeme ocenit množství práce i prostředků, kterou taková událost vyžaduje, ale hlavně lásku, s jakou je připravována. Letošním milým zpestřením programu byla návštěva nádherného vinohradu, spojená s koštěm vína, která byla tentokrát kratší a pohodlnější, než improvizovaná noční návštěva vinohradu Slovákého krúžku v Praze (dnes už prodaného), kterou – jak si starší účastníci pamatují – jsme před lety při setkání krúžků s entuziasmem

absolvovali pěšky z Gongu mezi první a třetí hodinou ranní (a nasucho, protože panenská sklizeň se čekala až následujícím rokem). Děkujeme i za pěkný úvodní program a přejeme, aby se vám ještě hodně dlouho krásně hrálo, zpívalo a tančilo!

Srdečně zdraví Petr Fajkus, richtár a všichni Vaši přátelé z bratislavského Slováckého krúžku a Skaličanů

• Stretnutie krúžku v utorok 18. júna bolo venované 150. výročiu narodenia nášho prvého richtára krúžku Msgr. ThDr. Ludevíta Okánika. Zúčastnili sa ho zástupcovia mesta Skalice na čele s primátorkou Annou Miernou. Príhovor Petra Fajkusa doplnili svojimi spomienkami na svojho prastrýka aj dcéry Janka

Blahu: Helena Jurasovová a Eva Blahová.

• 1. septembra 2019 sa slúžila svätá omša v kostole sv. Cyrila a Metoda v Bratislave, ktorá bola obetovaná za nášho 1. richtára Msgr. ThDr. Okánika. Pred sv. omšou sa ku všetkým prítomným prihovril náš súčasný richtár Petr Fajkus, aby im priblížil túto významnú osobnosť

nielen nášho krúžku, ale aj Skalice a Bratislavy. Toto miesto – kostolík sv. Cyrila a Metoda – nebolo vybrané náhodne. V decembri 1941 tu u redemptoristov slávil Msgr. Okánik – veľký ctiteľ našich vierozvestcov – 50. výročie svojej kňazskej vysviacky napriek tomu, že sa mu núkali k tomuto účelu reprezentačné chrámy

Bratislavy i rodnej Skalice.

• V dňoch 28.–29. septembra sme sa zúčastnili 13. ročníku Krajanského festivalu v Prahe. Návky na septembrový Krajanský festival v Prahe pokračovali aj počas prázdnin. Skúšali sme nové pásmo, ktoré pripravil Peťo Fajkus z pesničiek Fanoša Mikuleckého. V sobotu sme spolu so súbormi z Chorvátska, Ruska a Ukrajiny vystupovali na Staromestskom námestí v parčíku za radnicou. Na festival sa prišli pozrieť viacerí kamaráti z pražského Slováckého krúžku. Záštitu nad festivalom prevzal primátor Prahy MUDr. Zdeněk Hřib, ktorý nás po skončení programu prijal vo svojej rezidencii. V nedeľu sme si vystúpenia zopakovali v Dolných Chabroch. Tentoraz to bolo pod patronátom starostky Chabrov Ing. Barbory Floriánovej. Po oba dni sme vystúpili s pásmom „Mikulecký“. Aj tu sa prišli na nás pozrieť kamaráti z pražského krúžku. Tonda Houska nás podporil aj svojim burčiakom, vraj aby sme mali niečo na ovlaženie do autobusu, ale päťlitrovka

vydržala sotva hodinu. Prišiel aj starosta krúžku Petr Smetana s rodinou. Záverečné vyhodnotenie a odovzdávanie cien prebehlo za účasti predsedu Stálej komisie pre krajanov žijúcich v zahraničí, senátora Tomáša Czernína.

- 3. októbra 2019 sme spestrili svojim vstúpením slávnostné zhromaždenie Prírodovedeckej fakulty pri príležitosti 100. výročia založenia Univerzity Komenského. Boli to vlastne tri bloky pesničkových pásiem a na záver sme hrali a spievali ešte pesničky na želanie hostí. Na oboch akciách sa zúčastnila naša muzika vo veľmi silnom zložení a dvadsiatidvaja krojovaní tanečníci-speváci. Svoju premiéru mali viacerí noví krúžkari aj s novými krojmi: Peter Sasinek (skalický kroj), Dagmer Sasinková (babický kroj), Vierka Solčanská (myjavský kroj) a Milan Žvach (gajarský kroj).

- 24. októbra mesto Skalica a Záhorské múzeum

v rámci tradičného Putovania skalickou históriou pripravilo spomienku na Msgr. ThDr. Okánika, na ktorú bol pozvaný aj náš krúžok. Osobnosť Okánika a jeho vzťah k nášmu krúžku priblížil aj náš richtár Petr Fajkus.

- 9. novembra sa delegácia krúžku zúčastní oslavy 65. výročia súboru Skaličan.

- Stretnutia krúžku do konca roka nevybočia z rámca našich dlhoročných tradícií utorkových spievání pri muzike. Z už uskutočnených sme na septembrovom krúžku (17. 9.)

spomínali na Veroniku Šumichrastovú, ktorá nás opustila vo veku 71 rokov a gratulovali jubilujúcim: Ludmila Čulenová – 65 r., Anna Chromeková – 70 a Margita Palkovičová – 70. V októbri oslávil v krúžku svoju 75-ku richtár Petr

Fajkus. Krúžok 19. novembra ozvláštni aj tombola na Katarínskom krúžku a 10. decembra príde medzi nás sv. Mikuláš.

- 28. fašiangový krajan-
ský večierok sa uskutoč-
ní v sobotu 18. januára

2020 v sále Spoločenského domu na Gbelskej ulici č. 6 v Záhorskej Bystrici, na ktorý pozývame našich priateľov zo Slováckych krúžkov z Brna a Prahy.

*VLADO ČULEN,
podrichtár*

SlK v Brně

Lidová píseň a krajina

*/:Keď sem išeu pres ten les:/, /:pres les, javorový:/,
/:treťiu sem tam na kameň:/, /:kameň mramorový:/*

Dvanáctého října 2019 měl premiéru díl Folkloriky, na němž se výrazně podílel Slovácký krúžek. Když se mne před časem obrátila režisérka Monika Rychlíková, s níž se známé ještě ze studentských dob, jestli bych neměl nějaký tip do Folkloriky, hned mně napadlo téma Lidová píseň a krajina. Jednak jsem je již kdysi připravoval do časopisu Veronica a navíc, v té době jsme jej také s krúžkem inscenovali v kapli Paláce šlechtičen Moravského zemského muzea. Bylo tak od počátku jasné, že v pořadu bude hrát krúžek důležitou roli (když pořad nota bene připravuje jeho starosta, že...). Pravda, krúžek už v několika Folklorikách vystupoval, naposledy v té, která byla věnována koncertu k počtě Františka Sušila v loňském roce. Starosta krúžku pak dělal odborného průvodce i dalšími díly (Krvavá brána Moravy, Žitkovské bohyně...). Ale v tomto pořadu dostal krúžek zatím roli největší.

Z původních velkých plánů na natáčení v Podpořaní, na Kysucích či na Oravě mně vzápětí vyvedla dramaturgyně Nora Obrtelová. Rozpočet brněnského studia České televize holt na takové cesty „do zahraničí“ nemá. Na karpatské krajině jsem ovšem trval, tam ostatně bylo vždy spojení písně s krajinou nejtěsnější. Natáčelo se tři květnové dny, a to na orchidejových loukách u Valašských Klobouk,

na Vyškovci na Moravských Kopicích, v okolí Strání pod Javořinou, na strážnických lúkách, na orchidejových loukách porostlých

duby a javory mezi hornáckým Javorníkem a Vrbovci a konečně také v okolí Brna, v krásném lučnatém údolí za Jiřkovicemi, u Tvarožné a nad Pozořicemi... U Valašských Klobouk, vysoko v horách, halekala do údolí a na protější svahy Yvona Janošíková. Zima byla jak v listopadu, takže nakonec Yvona pozvala celý štáb na občerstvení do tepla své chalupy v Křekově nedaleko Klobouk.

Ani druhý natáčecí den, ač o týden později, nebylo tepleji, tanečníci a zpěváci ze Strážničanu na loukách, na nichž kdysi slyšel zpívat kosce Vladimír Ůlehla, v letních pracovních krojích zmrzli na kost... Lehnout si do trávy, jako ti Ůlehlovi kosci po práci, to prostě vůbec nešlo. Ani soukenné kabátce bratří Petra a Aleše Mičkových, kteří v podvečerní náladě zpívali na loukách u Javorníka zbojnické písně, nestačily zpěváky zahřát... A co teprve kameraman Jiří Strnad, neuvěřitelně

svědomitý, který chtěl mít každý záběr zdvojený či ztrojený. Ten se neohřál vůbec, ani po pohárku slivovice. Kupodivu nikdo neonemocněl...

Teprve třetí den v okolí Brna se vyvedl do slunečna. Pro většinu zpěvaček našeho sboru byly jistě překvapením jiřikovické Loučky, údolí porostlé sady, hlavatými vrbami a hlavně květnatými loukami. Ideální pro zpěv trávnic... S mužským sborem jsme měli sraz u silnice mezi Tvarožnou a Sivicemi, kde s krásně nastrojeným koňským spřežením oral rolník Vladimír Sitte. Píseň Ore Jano se přímo nabízel... V pozořických vinohradech pak

Yvona Janošiková za doprovodu primáše Pepy Pokorného zazpívala Chodníček bělavý, mezi vinohrady, a konečně u prastaré hrušky nad Pozořicemi mužský sbor píseň, která byla zařazena do úvodu pořadu, Když sem já šeu, přes hory...

Výsledek celé té práce je k vidění v archivu Folkloriky (<https://www.ceskatelevize.cz/porady/1102732990-folklorika/319291310040007-pisen-a-krajina>). Tak, snad se to alespoň trochu povedlo, a také ukázalo, jak krajina vypadala kdysi a jak vypadá dnes. Ta dnešní holt příliš pokušení ke zpěvu nenabízí...

VÁCLAV ŠTĚPÁNEK

Přehled akcí Slováckého krúžku v Brně a Slováčku v roce 2019

LEDEN

- 16. 1.** Beseda u cimbálu.
- 17. 1.–30. 5.** Muzika Slováčku natáčí CD v Nahrávacím studiu Soundatelier Zeman v Brně v Králově Poli
- 20. 1.** Účast Slováčku na *dětském krojovém plese* v Ratíškovcích
- 26. 1.** Účast taneční skupiny na *V. Poleskavském plese* v Troubsku
- 31. 1.** Vystoupení ženského sboru Slováckého krúžku v Moravském zemském muzeu při příležitosti prezentace knihy členky Slováckého krúžku Dr. Jany Polákové „Čtrnáct barev Vánoc“

ÚNOR

- 2. 2.** *69. Slovácký ples v Brně* (návštěvnost cca 500 osob, z toho 180 krojovaných). Hostem večera byl folklorní soubor Olšava z Uherského Brodu. V hlavním sále hrála dechová hudba *Nivničanka*.
- 20. 2.** Beseda u cimbálu spojená s *XXIV. oharkovým šmakem* a valnou hromadou členů SIK. Starostou byl opětovně zvolen Václav Štěpánek. Společně s ním byli zvoleni členové výboru SIK v Brně.

BŘEZEN

- 4. 3.** Fašanková beseda u cimbálu
- 5. 3.** Mužský sbor tradičně vystupoval na

Brněnském fašanku s fašankovým tancem *podšable*

7. 3.–10. 3. Zájezd taneční skupiny SIK a taneční skupiny i muziky Slováčku do Charvátské Končanice (region Daruvar) na pozvání české menšiny.

23. 3. Početná delegace Slováckého krúžku na plese Slováckého krúžku v Praze

28. 3. Účast Slováčku na akci *Jundrovská vonička* – přehlídka dětských brněnských souborů

31. 3. *Černovický zpěváček* (vybrané děti ze Slováčku)

DUBEN

14. 4. Účast Slováčku a muziky na *Postupové přehlídce dětských folklórních souborů*

24. 4. *Tradiční XVI. košt vína na besedě* u cimbálu Slováckého krúžku (cca 150 vzorků vín z Brněnska a Slovácka)

27. 4. Seminář verbuňku, vedli Mírek a Karel Vymazalové z Velkých Pavlovic (organizace Š. Foral a M. Nakládalová)

28. 4. Přehlídka dětských folklórních souborů *Jundrovská vonička* (účastnil se Slováček)

29. 4. *Brněnský den tance* za účasti tanečniců SIK a Slováčku a hudecké muziky s primášem Pepou Pokorným

KVĚTEN

4. 5. Mužský sbor s cimbálovou muzikou na XI. *Zpívání pod májů* v Moravanech u Kyjova.

15. 5. Beseda u cimbálu, předvedení z Uher-skobrodská s následnou výukou

18. 5. Natáčení pořadu *Folklorika Píseň a krajina*. Pořad připravil starosta krúžku doc. Václav Štěpánek, účast mužského a ženského sboru.

19. 5. Vystoupení pro oslavy třicetin obchodního domu xxxLutz v Modřicích (tanečníci a muzika Slováčku

ČERVEN

11. 6. Koncert Slováčku v KD Rubín

15. 6. Společné setkání bratrských slováckých krúžků z Prahy, Brna a Bratislavy v Louce u Znojma

19. 6. Beseda u cimbálu s vystoupením Slováčku a výukou tanců z Veselska, vedli manželé Skálovi

28. 6.–29. 6. II. *Folklorní expres* z Brna do Strážnice a zpět, organizovala chasa

SRPEN

31. 8. Účast ženského sboru krúžku na *Folklorním dni v Telnici*

31. 8.–1. 9. *MFF Brno* – účast všech složek Slováckého krúžku na festivalových pořadech

ZÁŘÍ

7. 9. Hody v Brně-Černovicích – vystoupila muzika a tanečníci Slováčku

8. 9. Vystoupení Slováčku na *Žabovřeských slavnostech na Šelepce*

14. 9. *Žarošská mariánská pouť*: Ženský sbor představil písně z Moravského Slovácka pro účastníky mezinárodní konference „Proměny kramářské písně – media, tradice, kontexty“

9. 9. Chasa Slováckého krúžku zvolila stárky na období 2019–2020:

1. stárek Vojtěch Jánský a stárka Lenka Urbánková
2. stárek Jiří Vozár + Nada Oklešťková
3. stárek Štěpán Foral + Daniela Bábíková
4. stárek Vojtěch Zejda + Veronika Písaříková

18. 9. Beseda u cimbálu.

ŘÍJEN

12. 10. SIK Brno a Slováček hostili krajanský soubor Čechů z Charvátské Končanice, společné vystoupení v Kinokavárně

16. 10. *XXXVI. Havelské hody* na besedě Slováckého krúžku

22. 10. Slavnostní promoce CD *Hudci sa scházali, muzikanti hráli*, nahrávka Cimbálové muziky Slováčku, slavnostní koncert Kinokavárně na Lesné

23. 10. Folklorní taneční SIK Brno, výuka *sedlčké* ze Starého Města a z Boršic, vedla PhDr. Jana Polášková

30. 10. Folklorní taneční SIK Brno, výuka *točené* z Pozlovic a z Provodova, vedla Mgr. Eva Janíková

LISTOPAD

6. 11. Folklorní taneční SIK Brno, výuka *sedlčké* z Nivnice a *našské* z Bystřice pod Lopeníkem, vedl Vlastimil Ondra

13. 11. Folklorní taneční SIK Brno, výuka *sedlácké* z Lipova a Nové Lhoty. Vedl Ladislav Jagoš

PLÁNOVANÉ AKCE

20. 11. Listopadová beseda u cimbálu s účastí pozvaného folklórního souboru z jižní Moravy

20. 11. Folklorní taneční SIK Brno, výuka *vrtné* z Podluží, vede Petr Ševčík

3. 12. Mikulášská besídka – souborové vystoupení Slováčku v KD Rubín.

18. 12. Vánoční beseda u cimbálu s vánočním programem

Poznámka redakce:

Výčet akcí našich přátel z Brna je redakčně upraven. Natáčení pořadu Folklorika je věnován zvláštní článek.

Kyčera slaví 20

Prý to bylo před dvaceti lety, kdy se na schodech koleje MATFYZU v Tróji sešli tři muzikanti: Kamila Goldová, Mirek Holík a Pavel Popelka. Kamila i Pavel, oba Moraváci, v Praze postrádali kus rodného kraje, a tak si ho přenesli do hlavního města aspoň skrze písničky. Z počátečního příležitostného hraní po čase vznikla cimbálová muzika Kamily Goldové. Začali se přidávat další a muzika rostla. A jak rostla, bylo nutné najít nějaké jednoduché, krátké a zapamatovatelné jméno. Jak se v muzice vypráví, bylo to před jedním z prvních vystoupení s Folklorním souborem Krušpánek. Tehdy bylo potřeba se představit fortelným jménem a ještě fortelnější hrou. A tak vzniklo jméno Kyčera. V muzice se vystříдалa

řada šikovných muzikantů a zároveň dobrých kamarádů. Za všechny je třeba jmenovat primášku Helenu Šlechtovou, která převzala muziku po Kamile odcházející

MALÁ INZERCE

Pokud Vás zajímá, kde zrovna hrajeme, podívejte se sem:

www.cm-kycera.cz

nebo rovnou vyrazte do Vršovíc – každou první středu v měsíci od 19 hodin. Jste srdečně zváni! A pokud byste chtěli vlastnit naše první CD, navštivte náš web.

zpět na Moravu a za mateřskými povinnostmi. A také současného primáše Jirku Šilhána, který to s námi na postu prvního houslisty táhne už deset let. Krůžkaři také jistě vzpomenu na nedávno zesnulého kontráše Luboše Pípala, kterému byla domovským tělesem jak Kyčera, tak muzika Martina Sochora.

Jméno i fortelná hudební (i nehudební) prezentace nám zůstaly dodnes. Dodnes se také scházíme každé úterý večer ve stejné zkušebně. Vršovická sokolovna nám poskytla přístřeší a s ním i výhody a povinnosti sokolů. Jsme tedy díky Sokolu bratři a sestra a tím pádem doopravdy (Valaši) jedna rodina. Zároveň zde můžeme čerpat inspiraci od služebně starší sokolské muziky Dolina s primášem Mirkem Maxou, devadesátiletým a stále plným elánu.

Když už se mluví o Kyčeře, nelze opomenout Bibli muziky, tzv. Modrý zpěvník. Vznikl prý během hraní v restauračních zařízeních. Každý přidal písničku, kterou znal a měl rád a zpěvník se postupně

rozšiřoval. Nelze také nezmínit pravidelné besedy u cimbalu. První středa v měsíci patří Kyčeře a jejím příznivcům. Sál vršovické sokolovny bývá poslední roky plný k prasknutí tanečníků, zpěváků a všech, co mají rádi pěknou nejen valašskou písničku. A když už se mluví o tanečnicích na besedách:

ke Kyčeře vždycky patřil taneční soubor. Od počátků to je Folklorní soubor Krušpánek, se kterým jsme zažili to dobré, i to ještě lepší a zažíváme společně dodnes. Dlouho to byl také Dětský folklorní soubor Vonička, kterému vděčíme především za letní folklorní festivaly v cizině. Dnes spolupracujeme příležitostně. Během posledních dvou let je naším novým kamarádem nejen z mokré čtvrti Folklorní soubor Mateník. Zatím je stále překvapujeme naším elánem a (ne)hudebními vylomeninami všeho druhu, ale drží se statečně.

Sama jsem přišla do muziky zhruba před deseti lety. Tehdy se jako nový primáš zaučoval Jirka Šilhán, zvaný i vlastními rodiči Čmelák. Mateřské povinnosti a radosti dostihly tou dobou primášku Helenu Šlechtovou. Jako tercáš začínal Aleš Terrich a cimbál a basu drželo silné bratrské duo Martin a Petr Molčanovi. Pamatuju si vždy milou a usměvavou flétnistku Janičku Hromadovou, která také brzy začala místo muziky věnovat čas

svým ratolestem a Adama Votrubu, cimbalistu a etnologa – dnes už vlastně v obou případech kolegu. A s violou právě Luboše Pípala. Všechny posty v muzice byly obsazené, a tak mě čekal rychlokurz hraní houslové kontry. Dodnes toho nelituju (mí spoluhráči občas ano...).

Dnes je nás šest: Jirka – Čmelák, Aleš, Mirek, který se po zhruba desetileté odmlce do muziky vrátil, naši dva basisti Peťo Goryczka a Václav Pokorný a já. Díky Kyčeře jsem viděla Francii, Anglii, Maďarsko, Makedonii, Ukrajinu, Rakousko, Čínu nebo Indonésii. Díky Kyčeře jsem se naučila bydlet při všech festivalech na pánském pokoji, kde se pereme o místo na spaní, společně hledáme ztracené noty, zbytky krojů, dělíme se o všechno ručníkem počínaje a posledním hltem ve flašce, jež se zdála bezednou, konče. A kategoricky odmítám bydlet jinde! Umíme vyměnit během vystoupení strunu na houslích i prasklý drát u cimbálového pedálu. Tanečnický překvapujeme v ohraných pásmech

vsuvkami hitů z večerníčků. Kluci mě umí převléct z valašského do horňáckého kroje i s výměnou krpců za vysoké boty za 2:25 (ano, dvě a půl minuty). Zahrajeme i to, co jsme ještě nikdy neslyšeli. Jsme schopní po celodenním letu z festivalu na druhé straně světa vystoupit na Ruzyňi, odjet do sokolovny a odehrát besedu. Občas mě naše dobré vztahy stojí nějaké to pečení nebo vaření, kluky nějakou tu flašku a taky neustálý přehled, když mám ty narozeniny. I díky Kyčeře jsem úspěšně zvládla maturitu, zkoušková období, státnice a ostatní školní výzvy, ale i všechny své více či méně podárené lásky, životní radosti i strasti, naučila se více či méně hrát na cimbál a housle a zjistila, že i když jsme od sebe o deset let starší, nebo mladší a několik hlav výš, nebo míň, mám právě tady opravdové kamarády na celý život.

Hoši, děkuju! A Kyčeře přeju dalších úspěšných dvacet!

ANIČKA JAGOŠOVÁ

ODKAZY NA INTERNETOVÉ STRÁNKY A KNIHY

s informacemi o folkloru a lidové kultuře

www.kruzeksp.cz	oficiální web Slováckého krúžku v Praze
www.kruzek.cz	rozcestník na weby slováckých krúžků v Praze a Brně
www.nulk.cz	oficiální web Národního ústavu lidové kultury ve Strážnici
www.slovackodnes.cz	průvodce Slovákem Radka Bartoníčka
www.vmp.cz	Valašské muzeum v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm
www.lidovakultura.cz	internetové stránky věnované identifikaci, dokumentaci, uchování, šíření a prezentaci lidové kultury v České republice; provozuje Národní ústav lidové kultury ve Strážnici
www.cioff.cz	internetové stránky české národní sekce CIOFF
www.folklorweb.cz	kalendář akcí, festivaly, koncerty, jarmarky, hody, vystoupení, katalogy, národopisné soubory, tanec, lidová hudba, cimbálové muziky, hudební skupiny, tradice
www.folklor.net	kalendář folklorních akcí, novinky, lidová řemesla, muzikanti, muziky, soubory, folklorní burza, aj.
www.folklor.net	internetový portál Sdružení přátel folkloru v Brně
www.hornacko.net	kalendář místních akcí, odkazy a informace o regionu
www.slovacko.cz	průvodce regionem
www.kudyznudy.cz	jeden z největších portálů k vyhledávání akcí, včetně folklorních a z oblasti lidové kultury
www.wineofczechrepublic.cz	oficiální prezentace moravských a českých vín
www.albertknihy.cz	Nakladatelství Albert, produkuje kvalitní knihy s folkloristickou tématikou. telefon: 721 006 248, 602 953 418

OBSAH

str. 1 Redakční poznámka

Z našich aktivit

- 4 Kdo je novým stárkem?
- 6 Stárka Alena Machajdíková
- 7 Činnost výboru v roce 2019
- 8 Besedy SIK červen až listopad 2019
- 9 Přehled akcí SIK
červen až listopad 2019
- 10 Plánované akce
prosinec 2019 – červenec 2020
- 11 Trmalova vila
- 13 Setkání Krúžků 2019
- 15 Trojské vinobraní
- 17 Buchtobraní
- 18 Setkání muzik 2019
- 20 Kočárkování

Napsali nám

- 21 Postárkovské rozjímání
- 22 Běchovické slavnosti vína
- 23 Verbují, verbují....

- 25 Zašlé vzpomínky
na turecké nájezdy
- 27 Rozhovor s Jardou Smutným
- 29 Slováký rok v Kyjově
- 30 Krajané v Praze 2019
- 32 Vítězný recept Buchtobraní

Společenská rubrika

- 32 Jubilanti leden až září 2020

Co nového u přátel

- 33 Život bratislavského Krúžku
od mája do decembra 2019
- 35 SIK v Brně – „Lidová píseň
a krajina“
- 37 Přehled akcí SIK v Brně a Slováčku
v roce 2019
- 39 Kyčera slaví 20
- 42 Odkazy na internetové stránky
a knihy

43 Obsah

Vědomost

Vydává SLOVÁCKÝ KRÚŽEK V PRAZE, z.s.

Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

jako svůj neperiodický zpravodaj vycházející zpravidla 2x ročně
Redakční rada: Anička Jagošová, Dušan Macháček, Bruno Vognič

Grafická úprava a tisk: Karel Chovanec / ESKIRA s.r.o.

Distribuce: Helena Šalová, Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

tel.: 244 464 459, salovah@seznam.cz

Příspěvky el. poštou na adresu vognic.bruno@seznam.cz,
rukopisy na adresu odpovědného redaktora

Fotografie poskytli: O. Sameš, B. Vognič, R. Panáček, M. Holík, archiv Eskira

Termín uzávěrky Vědomosti č. 61 30. dubna 2020

SLOVÁCKÝ KRÚŽEK V PRAZE, z.s.

www.kruzekskp.cz

Starosta: Petr Smetana, Nad Akcizem 1032/1, 180 00 Praha

Jednatelka: Helena Šalová, Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

tel.: 244 464 459, e-mail: salovah@seznam.cz

ISSN 2571-1148

Setkání Slováckých krúžků 16. 6. 2019 Znojmo

Vystoupení v zahradě Trmalovy vily 20. 6. 2019

- ◀ *Drhlíkovy devadesátiny*
- ▼ *Buchtobraní 9. 10. 2019*

Vystoupení v Běchovicích 21. 9. 2019

